

Dziennik Urzędowy C 281

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

18 listopada 2006

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2006/C 281/01	Sprawa C-53/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Genova –Włochy) — Cristiano Marrosu, Gianluca Sardino przeciwko Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate (Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 1 lit. b) i 5 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Powstanie stosunku pracy na czas nieokreślony w przypadku naruszenia przepisów dotyczących kolejnych umów na czas określony — Możliwość odstąpienia w przypadku umów o pracę w sektorze administracji publicznej)	1
2006/C 281/02	Sprawy połączone C-123/04 i C-124/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Oldenburg — Niemcy) — Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG przeciwko UBS AG (C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (C-124/04) (Traktat EWEA — Zaopatrzenie — Reżim prawny własności — Wzbogacanie uranu na terytorium Wspólnoty przez podmiot pochodzący z państwa trzeciego)	1
2006/C 281/03	Sprawa C-145/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Parlament Europejski — Wybory — Prawo głosowania — Obywatele Wspólnoty Narodów mający miejsce zamieszkania w Gibraltarze i nieposiadający obywatelstwa Unii)	2
2006/C 281/04	Sprawy połączone C-158/04 i C-159/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Ioanninon -Grecja) — Alfa Vita Vassilopoulos AE, uprzednio Trofo Super-Markets AE przeciwko Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-158/04) oraz Carrefour Marinopoulos AE przeciwko Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-159/04) (Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Wprowadzanie do obrotu mrożonych produktów piekarskich)	3

2006/C 281/05	Sprawa C-167/04 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 września 2006 r. — JCB Service przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Porozumienia w sprawie dystrybucji — Praktyki uzgodnione — Zgłoszenie — Formularz A/B — Wniosek o zwolnienie — Oddalenie — Czas trwania analizy w postępowaniu w sprawie zgłoszenia — Prawo do obrony — Domniemanie niewinności — Skarga do Komisji — Naruszenie — Generalny zakaz sprzedaży biernej — Ograniczenie źródeł dostaw — Nowe zarzuty i argumenty — Grzywny — Wytyczne — Waga naruszenia — Czas trwania — Okoliczności łagodzące — Odwołanie wzajemne — Okoliczności obciążające)	3
2006/C 281/06	Sprawa C-168/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Przedsiębiorstwo zatrudniające pracowników będących obywatelami państw trzecich — Przedsiębiorstwo świadczące usługi w innym państwie członkowskim — „Potwierdzenie oddelegowania na terytorium Wspólnoty”)	4
2006/C 281/07	Sprawy połączone od C-181/04 do C-183/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) — Elmeka NE przeciwko Ypourgos Oikonomikon (Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 15 pkt 4 lit. a), pkt 5 oraz pkt 8 — Zwolnienie dotyczące wynajmu statków morskich — Zakres)	4
2006/C 281/08	Sprawa C-196/04: Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z dnia 12 września 2006 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Special Commissioners, London (Zjednoczone Królestwo)] — Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd przeciwko Commissioners of Inland Revenue (Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych — Uwzględnienie dochodów kontrolowanych spółek zagranicznych w podstawie opodatkowania spółki dominującej)	5
2006/C 281/09	Sprawa C-300/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. (wniosek Niderlandse o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — M.G. Eman, O.B. Sevinger przeciwko College van burgemeester en wethouders van Den Haag (Parlament Europejski — Wybory — Prawo głosowania — Skierowany do obywateli niderlandzkich z Aruby wymóg posiadania miejsca zamieszkania w Niderlandach — Obywatelstwo Unii)	5
2006/C 281/10	Sprawa C-310/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rolnictwo — Rozdział 10a w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wprowadzony na mocy art. 1 pkt 20 rozporządzenia (WE) nr 864/2004 — Zmiany systemu wsparcia z tytułu produkcji bawełny — Warunek utrzymania powierzchni upraw co najmniej do momentu otwarcia torebki nasiennej — Zgodność z załączonym do Aktu przystąpienia Republiki Greckiej do Wspólnot Europejskich protokołem nr 4, dotyczącym bawełny — Pojęcie pomocy dla produkcji — Obowiązek uzasadniania aktu — Nadużycie władzy — Podstawowe zasady proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań)	6
2006/C 281/11	Sprawa C-353/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Nowaco Germany GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Rozporządzenia (EWG) nr 1538/91 i nr 3665/87 — Wspólnotowy kodeks celny — Refundacje wywozowe — Przesłanki przyznania — Dobra, zgodna z prawem, dobrymi zwyczajami i praktyką kupiecką jakość — Procedura celna — Zgłoszenie wywozowe — Fizyczna kontrola — Próbkę — Dopuszczalna liczba jednostek wadliwych — Jednolita jakość — Prawa i obowiązki eksportera i organów celnych — Mięso drobiowe)	7
2006/C 281/12	Sprawa C-356/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — Lidl Belgium GmbH & Co. KG przeciwko Etablissements Franz Colruyt NV (Dyrektywy 84/450/EWG i 97/55/WE — Reklama wprowadzająca w błąd — Reklama porównawcza — Przesłanki dopuszczalności — Porównanie ogólnego poziomu cen stosowanych przez sieci supermarketów — Porównanie cen asortymentu towarów)	7

2006/C 281/13	Sprawa C-386/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Centro di Musicologia Walter Stauffer przeciwko Finanzamt München für Körperschaften (Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Zwolnienie z podatku dochodów pochodzących z najmu — Przesłanka miejsca zamieszkania — Fundacja prawa prywatnego uznana za fundację użyteczności publicznej) 9
2006/C 281/14	Sprawy połączone C-392/04 i C-422/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — i-21 Germany GmbH (C-392/04), Arcor AG & Co. KG (C-422/04) przeciwko Bundesrepublik Deutschland (Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Artykuł 11 ust. 1 — Opłaty nakładane w przypadku indywidualnych zezwoleń — Artykuł 10 WE — Pierwszeństwo prawa wspólnotowego — Pewność prawa — Ostateczna decyzja administracyjna) 9
2006/C 281/15	Sprawa C-479/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — Laserdisken ApS przeciwko Kulturministeriet (Dyrektywa 2001/29/WE — Harmonizacja niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym — Artykuł 4 — Prawo do rozpowszechniania — Uregulowanie instytucji wyczerpania prawa — Podstawa prawna — Umowy międzynarodowe — Polityka konkurencji — Zasada proporcjonalności — Swoboda wyrażania opinii — Zasada równego traktowania — Artykuły 151 i 153 WE) 10
2006/C 281/16	Sprawa C-496/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — J. Slob przeciwko Productschap Zuivel (Mleko i przetwory mleczne — Sprzedaż bezpośrednia — Ilość referencyjna — Przekroczenie — Opłata dodatkowa na mleko — Obowiązek prowadzenia przez producenta ewidencji towarowej — Artykuł 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 536/93 — Dodatkowe środki krajowe — Uprawnienia państw członkowskich) 10
2006/C 281/17	Sprawa C-506/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. (wniosek Cour administrative — Luksemburg o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Graham J. Wilson przeciwko Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg (Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 98/5/WE — Stałe wykonywanie zawodu adwokata w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym uzyskano uprawnienia — Warunki rejestracji we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego — Uprzednia kontrola znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim — Droga sądowa na podstawie prawa krajowego) 11
2006/C 281/18	Sprawa C-526/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Laboratoires Boiron SA przeciwko Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Lyon (Urssaf), która wstąpiła w prawa i obowiązki Agence Central des Organismes de Sécurité Sociale (ACOSS) (Pomoc państwa — Artykuły 87 i 88 ust. 3 WE — Podatek od sprzedaży bezpośredniej produktów leczniczych — Opodatkowanie laboratoriów farmaceutycznych, a nie hurtowników — Zakaz wprowadzenia w życie niezgłoszonego środka pomocowego — Możliwość powołania się na niezgodność z prawem środka pomocowego w celu uzyskania zwrotu podatku — Rekompensata stanowiąca świadczenie wzajemne za obowiązki publicznoprawne nałożone na hurtowników — Ciężar dowodu nadmiernej rekompensaty — Szczegółowe zasady przewidziane w prawie krajowym — Zakaz uczynienia zwrotu podatku praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym) 12
2006/C 281/19	Sprawa C-72/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wolny przeciwko Finanzamt Landshut (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 1 lit. c) — Wykorzystywanie nieruchomości stanowiącej część aktywów przedsiębiorstwa na prywatne potrzeby podatnika — Uznanie takiego wykorzystania za odpłatne świadczenie usług — Określenie podstawy opodatkowania — Pojęcie „sumy wydatków” poniesionych przez podatnika na wykonanie usług) 12

2006/C 281/20	Sprawa C-82/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Wprowadzanie do obrotu mrożonych produktów piekarskich) 13	13
2006/C 281/21	Sprawa C-138/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven -Niderlandy) — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin i produktów biobójczych — Dyrektywa 91/414/EWG — Artykuł 8 — Dyrektywa 98/8/WE — Artykuł 16 — Uprawnienia państw członkowskich w okresie przejściowym) 13	13
2006/C 281/22	Sprawa C-193/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 98/5/WE — Stałe wykonywanie zawodu adwokata w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym uzyskano uprawnienia — Uprzednia kontrola znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim — Zakaz prowadzenia działalności w zakresie udostępniania adresu siedziby spółki — Obowiązek corocznego przedstawiania zaświadczenia o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia) 14	14
2006/C 281/23	Sprawa C-228/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di primo grado di Trento — Włochy) — Stradasfalti Srl przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 7 oraz art. 29 — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT) 15	15
2006/C 281/24	Sprawa C-244/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgeschichtshof — Niemcy) — Bund Naturschutz in Bayern e.V., Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz, Georg Daller przeciwko Freistaat Bayern (Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Dyrektywa 92/43/EWG — System ochrony przed umieszczeniem siedliska w wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty) 16	16
2006/C 281/25	Sprawa C-417/05 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Marii Dolores Fernández Gómez (Odwołanie — Członek personelu tymczasowego — Artykuł 2 lit. a) WZIPW — Okres zatrudnienia w Komisji w charakterze oddelegowanego eksperta narodowego — Wniosek o uchylenie — Dopuszczalność — Wniosek w rozumieniu art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Pojęcie — Akt niekorzystny) 16	16
2006/C 281/26	Sprawa C-100/06: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/66/WE — Etykiety efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 17	17
2006/C 281/27	Sprawa C-331/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 31 lipca 2006 r. — K. D. Chuck przeciwko Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank 17	17
2006/C 281/28	Sprawa C-337/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 7 sierpnia 2006 r. — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen przeciwko GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH 18	18

2006/C 281/29	Sprawa C-343/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Chemnitz (Niemcy) w dniu 8 sierpnia 2006 r. — Peter Funk przeciwko Stadt Chemnitz	18
2006/C 281/30	Sprawa C-345/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich w dniu 10 sierpnia 2006 r. — w sprawie Gottfrieda Heinricha	19
2006/C 281/31	Sprawa C-347/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia Sezione staccata di Brescia (Włochy) w dniu 17 sierpnia 2006 r. — ASM Brescia SpA przeciwko Comune di Rodengo Saiano	19
2006/C 281/32	Sprawa C-349/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 21 sierpnia 2006 r. — Murat Polat przeciwko Stadt Rüsselsheim	20
2006/C 281/33	Sprawa C-350/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 21 sierpnia 2006 r. — Gerhard Schultz-Hoff przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund	21
2006/C 281/34	Sprawa C-352/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Brigitte Bosmann przeciwko Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen	21
2006/C 281/35	Sprawa C-353/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Flensburg (Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2006 r. — postępowanie dotyczące akt stanu cywilnego Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul, pozostali uczestnicy postępowania Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll	22
2006/C 281/36	Sprawa C-357/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 30 sierpnia 2006 r. — Frigerio Luigi & C. Snc przeciwko Comune di Triuggio	22
2006/C 281/37	Sprawa C-365/06: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	23
2006/C 281/38	Sprawa C-366/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 8 września 2006 r. — DNA Verkot Oy	24
2006/C 281/39	Sprawa C-368/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lyon w dniu 8 września 2006 r. — CEDILAC SA przeciwko Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie	25
2006/C 281/40	Sprawa C-373/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (izba pierwsza) wydanego w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych T-218/03 do T-240/03 Cathal Boyle i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 13 września 2006 r. przez Thomasa Faherty	25
2006/C 281/41	Sprawa C-379/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych T-218/03 do T-240/03 Cathan Boyle i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 14 września 2006 r. przez Larry'ego Murphy'ego	26
2006/C 281/42	Sprawa C-397/06: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Estońskiej	26
2006/C 281/43	Sprawa C-407/06: Skarga wniesiona w dniu 3 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	27
2006/C 281/44	Sprawa C-416/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	27

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

2006/C 281/45	Sprawy połączone T-217/99, T321/00 i T-222/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r. — Sinaga przeciwko Komisji ([Cukier — Program POSÉIMA — Rozporządzenie (EWG) nr 1600/92 — Bilans tymczasowego zaopatrzenia w cukier na Azorach — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Pojęcie tradycyjnych dostaw do reszty Wspólnoty — Uzasadnienie — Zachowanie istotnych wymogów proceduralnych])	28
2006/C 281/46	Sprawa T-166/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — Lucchini przeciwko Komisji (EWWiS — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz środowiska naturalnego — Pomoc Włoch na rzecz przedsiębiorstwa sektora hutnictwa żelaza i stali Lucchini — Odmowa udzielenia zezwolenia na zamierzoną pomoc — Mające zastosowanie ramy prawne — Kwalifikacja zgłoszonych inwestycji do objęcia pomocą na rzecz ochrony środowiska naturalnego — Przesłanki zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem — Uzasadnienie)	28
2006/C 281/47	Sprawa T-226/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r. — CAS Succhi di Frutta SpA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odpowiedzialność pozaumowna — Procedura przetargowa — Wynagrodzenie w naturze — Szkoda poniesiona na rynku, na którym dokonano wypłaty wynagrodzenia w naturze — Związek przyczynowy)	29
2006/C 281/48	Sprawa T-210/02: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r. — British Aggregates przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Opłata środowiskowa od wydobycia kruszywa w Zjednoczonym Królestwie — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Osoba, której decyzja dotyczy indywidualnie — Selektywny charakter — Obowiązek uzasadnienia — Sumienne i bezstronne badanie)	29
2006/C 281/49	Sprawa T-300/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Moser Baer India przeciwko Radzie (Dochodzenia antysubsydyjne — Zapisywalne dyski kompaktowe pochodzące z Indii — Obliczenie kwoty subsydium — Ustalenie szkody — Związek przyczynowy — Prawo do obrony)	30
2006/C 281/50	Sprawa T-115/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 września 2006 r. — Laroche przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za okres 2001/2002 — Decyzja zatwierdzająca — Termin na wniesienie zażalenia — Obliczenie terminu)	30
2006/C 281/51	Sprawa T-119/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 września 2006 r. — Rossi Ferreras przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Żądanie uchylenia- Ocena za lata 2001/2002 — Opinia poprzedniego przełożonego — Brak uwzględnienia przez przeprowadzającego ocenę — Żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia — Niedopuszczalność)	30
2006/C 281/52	Sprawa T-168/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 września 2006 r. L & D przeciwko OHIM — Sämann (Aire Limpio) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejsze graficzne znaki towarowe przedstawiające jodłę, zawierającą w przypadku niektórych z nich elementy słowne — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego zawierającego słowny element „Aire Limpio” — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	31
2006/C 281/53	Sprawa T-188/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. Freixenet przeciwko OHIM (Kształt czarnej matowej wygładzanej butelki) (Wspólnotowy znak towarowy — Kształt czarnej matowej wygładzanej butelki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Brak charakteru odróżniającego — Naruszenie prawa do obrony — Artykuł 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	31
2006/C 281/54	Sprawa T-190/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Freixenet przeciwko OHIM (Kształt białej matowej wygładzanej butelki) (Wspólnotowy znak towarowy — Kształt białej matowej wygładzanej butelki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Brak charakteru odróżniającego — Naruszenie prawa do obrony — Artykuł 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	32

2006/C 281/55	Sprawa T-191/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Tesco Stores (METRO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny METRO — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy METRO — Wygaśnięcie ochrony wcześniejszego krajowego znaku towarowego)	32
2006/C 281/56	Sprawa T-193/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Tillack przeciwko Komisji (Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w sprawie ujawnienia informacji poufnych — Podejrzenie korupcji i naruszenia tajemnicy służbowej — Przekazanie krajowym organom wymiaru sprawiedliwości informacji o faktach mogących być przedmiotem postępowania karnego — Przeszukanie w miejscu zamieszkania i pracy dziennikarza — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Skarga o odszkodowanie — Związek przyczynowy — Postępowanie wyczerpujące znamiona naruszenia prawa)	33
2006/C 281/57	Sprawy połączone T-304/04 i T-316/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. — Włochy oraz Wam przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pożyczki o obniżonym oprocentowaniu mające na celu umożliwienie utworzenie stałych placówek w krajach trzecich — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócenie konkurencji — Uzasadnienie)	33
2006/C 281/58	Sprawa T-6/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. DEF-TEC Defense Technology przeciwko OHIM — Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Istnienie zgody właściciela znaku towarowego)	34
2006/C 281/59	Sprawa T-96/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Monte di Maksima przeciwko OHIM — Höfferle Internationale (Valle della Luna) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wcześniejszego graficznego wspólnotowego znaku towarowego VALLE DE LA LUNA — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 2 lit. a) i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	34
2006/C 281/60	Sprawa T-133/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 września 2006 r. — Meric przeciwko OHIM — Arbora & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejsze krajowe graficzne i słowne znaki towarowe PAM-PAM — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PAM-PIM'S BABY-PROP — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	35
2006/C 281/61	Sprawa T-34/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. — Bayer CropScience i in. przeciwko Komisji (Środki ochrony roślin — Substancja aktywna endosulfan — Przegląd zezwolenia na dopuszczenie do obrotu — Skarga na bezczynność — Umorzenie postępowania)	35
2006/C 281/62	Sprawa T-148/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 września 2006 r. — Comunidad autónoma de Madrid i Mintra przeciwko Komisji (Dostarczanie danych dotyczących procedury nadmiernego deficytu publicznego — Rozporządzenie (WE) nr 3605/93 — Europejski System Rachunków 1995 (ESA 95) — Rozporządzenie (WE) nr 2223/96 — Pismo Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (Eurostat) — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt podlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)	36
2006/C 281/63	Sprawa T-242/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 września 2006 r. — AEPI przeciwko Komisji (Prawo autorskie i prawa pokrewne — Postępowanie w sprawie stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Umorzenie postępowania dotyczącego skargi wniesionej przez jednostkę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)	36
2006/C 281/64	Sprawa T-350/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 września 2006 r. — Finlandia przeciwko Komisji (Kwestie incydentalne — Zarzut niedopuszczalności — Działanie niewywołujące skutków prawnych — Środki własne Wspólnot Europejskich — Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Odsetki za zwłokę przewidziane w art. 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Negocjacje dotyczące porozumienia w sprawie warunkowej płatności)	37

2006/C 281/65	Sprawa T-224/06: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2006 r. — Otto przeciwko OHIM — L'Altra Moda (l'Altra Moda)	37
2006/C 281/66	Sprawa T-250/06 P: Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 30 czerwca 2006 r. w sprawie F-87/05 Ott i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 września 2006 r. przez Ott i in.	38
2006/C 281/67	Sprawa T-252/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 28 czerwca 2006 r. w sprawie F-39/05 Beau przeciwko Komisji, wniesione w dniu 7 września 2006 r. przez Marie-Yolande Beau	38
2006/C 281/68	Sprawa T-253/06 P: Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 29 czerwca 2006 r. w sprawie F-11/05 Chassagne przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 września 2006 r. przez Oliviera Chassagnego	38
2006/C 281/69	Sprawa T-255/06: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. Budějovický Budvar przeciwko OHIM — Anheuser-Busch (BUD)	39
2006/C 281/70	Sprawa T-257/06: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. Budějovický Budvar przeciwko OHIM Anheuser-Busch (słowny znak towarowy „BUD”)	39
2006/C 281/71	Sprawa T-260/06: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2005 r. — Arktouros przeciwko Komisji	40
2006/C 281/72	Sprawa T-263/06: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Grecja przeciwko Komisji	41
2006/C 281/73	Sprawa T-267/06: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Republika Włosa przeciwko Komisji	41
2006/C 281/74	Sprawa T-269/06: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2006 r. — Rautaruukki przeciwko OHIM (RAUTARUUKKI)	42
2006/C 281/75	Sprawa T-282/06: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Sun Chemical Group BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	42
2006/C 281/76	Sprawa T-381/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Izar Construcciones Navales przeciwko Komisji	43
2006/C 281/77	Sprawa T-382/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Izar Construcciones Navales przeciwko Komisji	43
2006/C 281/78	Sprawa T-383/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Drazdanský przeciwko OHIM — Bad Heilbrunner Naturheilmittel (VITACAN)	43
	SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ	
2006/C 281/79	Sprawa F-82/06: Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2006 r. — Duyster przeciwko Komisji	44
2006/C 281/80	Sprawa F-88/06: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2006 r. — Pentalis przeciwko Komisji	44
2006/C 281/81	Sprawa F-98/06: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Lohiniva przeciwko Komisji	45
2006/C 281/82	Sprawa F-105/06: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Lübking i in. przeciwko Komisji	45
2006/C 281/83	Sprawa F-106/06: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2006 r. — Erbežnik przeciwko Parlamentowi Europejskiemu	46
2006/C 281/84	Sprawa F-109/06: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Dittert przeciwko Komisji	47

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść (ciąg dalszy)	Strona
2006/C 281/85	Sprawa F-110/06: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Carpi Badía przeciwko Komisji	48
2006/C 281/86	Sprawa F-111/06: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Giannopoulos przeciwko Radzie Unii Europejskiej	48
2006/C 281/87	Sprawa F-112/06: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Krčová przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości	49
2006/C 281/88	Sprawa F-113/06: Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Bouis i in. przeciwko Komisji	49
2006/C 281/89	Sprawa F-114/06: Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Liotti przeciwko Komisji	50
2006/C 281/90	Sprawa F-35/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 4 października 2006 r. — Grunheid przeciwko Komisji	50
<hr/>		
	II <i>Akty przygotowawcze</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Powiadomienia</i>	
2006/C 281/91	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 261 z 28.10.2006.	51

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Genova – Włochy) — Cristiano Marrosu, Gianluca Sardino przeciwko Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

(Sprawa C-53/04) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 1 lit. b) i 5 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Powstanie stosunku pracy na czas nieokreślony w przypadku naruszenia przepisów dotyczących kolejnych umów na czas określony — Możliwość odstępstwa w przypadku umów o pracę w sektorze administracji publicznej)

(2006/C 281/01)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Genova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cristiano Marrosu, Gianluca Sardino.

Strona pozwana: Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Genova — Wykładnia dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, str. 43) — Powstanie stosunku pracy na czas nieokreślony w przypadku naruszenia przepisów dotyczących kolejnych umów na czas określony — Możliwość odstępstwa w przypadku umów o pracę w sektorze administracji publicznej

Sentencja

Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte w dniu 18 marca 1999 r., stanowiące załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu, które w przypadku nadużycia wynikającego z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy na czas określony przez pracodawcę sektora publicznego wyklucza przekształcenie ich w umowy o pracę lub stosunki pracy na czas nieokreślony, podczas gdy przekształcenie to jest przewidziane w przypadku umów o pracę i stosunków pracy zawartych przez pracodawcę prywatnego, jeżeli uregulowanie to zawiera inny skuteczny środek pozwalający na unikanie i w razie potrzeby karanie nadużyć przy wykorzystywaniu przez administrację publiczną kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy na czas określony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 03.04.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Oldenburg — Niemcy) — Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG przeciwko UBS AG (C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (C-124/04)

(Sprawy połączone C-123/04 i C-124/04) ⁽¹⁾

(Traktat EWEA — Zaopatrzenie — Reżim prawny własności — Wzbogacanie uranu na terytorium Wspólnoty przez podmiot pochodzący z państwa trzeciego)

(2006/C 281/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Oldenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG

Strona pozwana: UBS AG (C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (C-124/04)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Oldenburg — Interpretacja art. 57 EWEA, 73 EWEA, 75 EWEA, 86 EWEA, 87 EWEA, 196 EWEA i 197 EWEA — Umowa pożyczki uranu będącego własnością przedsiębiorstwa pochodzącego z państwa trzeciego, wzbogaconego i przechowywanego na terytorium Wspólnoty, zabezpieczona prawem zastawu

Sentencja

- 1) Artykuł 75 akapit pierwszy EWEA należy interpretować w ten sposób, że pojęcia „przetwarzanie”, „przekształcanie” i „formowanie” użyte w tym postanowieniu obejmują swym zakresem również wzbogacanie uranu.
- 2) Artykuł 196 lit. b) EWEA należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo, którego siedziba nie znajduje się na terytorium jednego z państw członkowskich, nie wykonuje, w rozumieniu tego przepisu, działalności częściowo lub całkowicie na tym terytorium, jeżeli utrzymuje ono z innym przedsiębiorstwem, którego siedziba znajduje się na tym samym terytorium, stosunki handlowe, których przedmiotem jest bądź dostawa surowców do wytwarzania wzbogaconego uranu i zaopatrywanie się w uran wzbogacony, bądź jego przechowywanie.
- 3) Artykuł 75 akapit pierwszy lit. c) EWEA należy interpretować w ten sposób, że materiały dostarczone w celu przetworzenia, przekształcenia lub formowania nie muszą być identyczne z materiałami w następstwie zwróconymi i że wystarczy, by materiały zwrócone odpowiadały pod względem ilości i jakości materiałom dostarczonym, mimo braku jakiegokolwiek związku pomiędzy materiałami zwróconymi a materiałami pierwotnie dostarczonym. Ponadto powyższy artykuł należy interpretować w ten sposób, że fakt, iż przedsiębiorstwo dokonujące obróbki nabywa na własność surowce w momencie ich dostawy i jest wobec tego zobowiązane do przeniesienia własności wzbogaconego uranu po jego obróbce na drugą stronę umowy, nie wyłącza zastosowania art. 75 akapit pierwszy lit. c) EWEA.
- 4) Artykuł 196 lit. b) EWEA należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo, które dokonuje sprzedaży i kupna wzbogaconego uranu przechowywanego na terytorium państw członkowskich, nie wykonuje częściowo działalności, w rozumieniu tego przepisu, na terytorium tych państw.
- 5) Artykuł 73 EWEA należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do umów dotyczących wzbogaconego uranu przechowywanego na terytorium Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, których stronami są wyłącznie podmioty z państw trzecich.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-145/04) (¹)

(Parlament Europejski — Wybory — Prawo głosowania — Obywatele Wspólnoty Narodów mający miejsce zamieszkania w Gibraltarze i nieposiadający obywatelstwa Unii)

(2006/C 281/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: N. Díaz Abad i F. Díez Moreno, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: R. Caudwell, P. Goldsmith, D. Wyatt i D. Anderson QC, pełnomocnicy oraz M. Chamberlain, barrister)

Interwenienci na poparcie żądań strony pozwanej: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. C. Ladenburger, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 189, 190, 17 i 19 WE oraz aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich dołączonego do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. — Prawo obywateli Wspólnoty Narodów mających miejsce zamieszkania w Gibraltarze do głosowania w wyborach europejskich

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Ioanninon -Grecja) — Alfa Vita Vassilopoulos AE, uprzednio Trofo Super-Markets AE przeciwko Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-158/04) oraz Carrefour Marinopoulos AE przeciwko Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-159/04)

(Sprawy połączone C-158/04 i C-159/04) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Wprowadzanie do obrotu mrożonych produktów piekarskich)

(2006/C 281/04)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Protodikeio Ioanninon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alfa Vita Vassilopoulos AE, uprzednio Trofo Super-Markets AE (C-158/04), Carrefour Marinopoulos AE (C 159/04)

Strona pozwana: Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dioikitiko Protodikeio Ioanninon — Wprowadzanie do obrotu częściowo upieczonych produktów piekarskich — Wymóg zezwolenia — Zgodność z art. 28 WE

Sentencja

Wykładni art. 28 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniom krajowym poddającym sprzedaż produktów „bake-off” takim samym wymogom jak wymogi mające zastosowanie do pełnego procesu produkcji i wprowadzania do obrotu tradycyjnego chleba i tradycyjnych produktów piekarskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.04.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 września 2006 r. — JCB Service przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-167/04 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Porozumienia w sprawie dystrybucji — Praktyki uzgodnione — Zgłoszenie — Formularz A/B — Wniosek o zwolnienie — Oddalenie — Czas trwania analizy w postępowaniu w sprawie zgłoszenia — Prawo do obrony — Domniemanie niewinności — Skarga do Komisji — Naruszenie — Generalny zakaz sprzedaży biernej — Ograniczenie źródeł dostaw — Nowe zarzuty i argumenty — Grzywny — Wytyczne — Waga naruszenia — Czas trwania — Okoliczności łagodzące — Odwołanie wzajemne — Okoliczności obciążające)

(2006/C 281/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: JCB Service (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i E. Friedel, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: A. Whelan, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie T-67/01 JCB Service przeciwko Komisji, w którym została stwierdzona częściowa nieważność decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2000 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP.F.1/35.918 — JCB)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Odwołanie wzajemne Komisji Wspólnot Europejskich zostaje uwzględnione.
- 3) Punkt 2 sentencji wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie T-67/01 JCB Service przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 4) Kwota grzywny nałożonej na JCB Service na podstawie art. 4 decyzji Komisji 2002/190/WE z dnia 21 grudnia 2000 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP.F.1/35.918 — JCB) zostaje określona na 30 864 000 EUR.
- 5) JCB Service zostaje obciążona kosztami postępowania w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 12.06.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-168/04) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Przedsiębiorstwo zatrudniające pracowników będących obywatelami państw trzecich — Przedsiębiorstwo świadczące usługi w innym państwie członkowskim — „Potwierdzenie oddelegowania na terytorium Wspólnoty”)

(2006/C 281/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Eggers, E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (Przedstawiciele: E. Riedl, C. Pesendorfer i G. Hesse, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 WE — Uzależnienie oddelegowania pracowników, będących obywatelami państw trzecich, w ramach świadczenia usługi przez przedsiębiorstwo mające siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego od uzyskania potwierdzenia oddelegowania, stanowiące de facto system wydawania pozwolenia administracyjnego, zważywszy że brak takiego potwierdzenia powoduje nałożenie kary grzywny oraz odmowę prawa wjazdu i pobytu dla oddelegowanego pracownika

Sentencja

- 1) Uzależniając delegowanie pracowników najemnych będących obywatelami państw trzecich przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim od „potwierdzenia oddelegowania na terytorium Wspólnoty” przewidzianego w art. 18 ust. 12-16 austriackiej ustawy o zatrudnianiu cudzoziemców (*Ausländerbeschäftigungsgesetz*), którego wydanie wymaga po pierwsze, aby delegowany pracownik wykonywał pracę w delegującym go przedsiębiorstwie przynajmniej od roku lub zawarł z nim umowę na czas nieokreślony i po drugie dowodu poszanowania obowiązujących w Austrii warunków zatrudnienia i wynagrodzenia, a nadto przewidując w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach (*Fremdengesetz*) podstawę automatycznej odmowy wydania dokumentu wjazdu lub dokumentu pobytowego, niedopuszczającą wyjątków, uniemożliwiając konwalidację sytuacji pracownika, będącego obywatelem państwa trzeciego legalnie oddelegowanego przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim, jeżeli pracownik ten wjechał na terytorium Austrii nie posiadając wizy, Republika Austrii naruszyła zobowiązania, które ciążyą na niej na mocy art. 49 WE.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 29.05.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) — Elmeka NE przeciwko Ypourgos Oikonomikon

(Sprawy połączone od C-181/04 do C-183/04) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 15 pkt 4 lit. a), pkt 5 oraz pkt 8 — Zwolnienie dotyczące wynajmu statków morskich — Zakres)

(2006/C 281/07)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Elmeka NE

Strona pozwana: Ypourgos Oikonomikon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 15 pkt 4 lit. a), pkt 5 oraz pkt 8 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienia — Zwolnienie dotyczące wynajmu statków morskich — Zakres

Sentencja

- 1) Artykuł 15 pkt 4 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, do którego odwołuje się art. 15 pkt 5 tej dyrektywy, zmienionej dyrektywą Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., należy stosować nie tylko do statków, które są wykorzystywane do żeglugi na pełnym morzu oraz przewożą pasażerów za opłatą lecz również do statków, które są wykorzystywane do żeglugi na pełnym morzu i są używane do celów handlowych, przemysłowych lub rybołówstwa.
- 2) Artykuł 15 pkt 8 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, iż zwolnienie przewidziane w tym przepisie dotyczy usług świadczonych bezpośrednio na rzecz armatora, przeznaczonych dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb statków morskich.

3) W ramach wspólnego systemu podatku od wartości dodanej krajowe organy podatkowe są zobowiązane do przestrzegania zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Do sądu krajowego należy dokonanie oceny, czy w okolicznościach spraw w postępowaniach przed sądem krajowym podatnik mógł powziąć racjonalne przekonanie, że decyzja będąca przedmiotem sporu została wydana przez właściwy organ.

(¹) Dz.U. C 168 z 26.06.2004
Dz.U. C 201 z 07.08.2004

Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z dnia 12 września 2006 r.
[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Special Commissioners, London (Zjednoczone Królestwo)] — Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd przeciwko Commissioners of Inland Revenue

(Sprawa C-196/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych — Uwzględnienie dochodów kontrolowanych spółek zagranicznych w podstawie opodatkowania spółki dominującej)

(2006/C 281/08)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Special Commissioners, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Special Commissioners, London — Przepisy krajowe przyznające spółce dominującej korzyści spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, w którym jest niższa stawka opodatkowania — Zobowiązanie spółki dominującej do zapłaty podatku w celu wyrównania różnicy pomiędzy dwiema stawkami opodatkowania — Zgodność z art. 43 WE, 49 WE i 56 WE

Sentencja

Artykuły 43 WE i 48 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uwzględnieniu w podstawie opodatkowania spółki

będącej rezydentem z siedzibą w państwie członkowskim dochodu osiągniętego przez kontrolowaną spółkę zagraniczną w innym państwie członkowskim, jeżeli dochód ten podlega tam niższemu poziomowi opodatkowania niż stosowany w pierwszym państwie, chyba że takie uwzględnienie dotyczy jedynie czysto sztucznych struktur, których celem jest uniknięcie należnego podatku krajowego. Należy zatem zaniechać stosowania takiej formy opodatkowania, jeżeli okaże się, na podstawie elementów obiektywnych i możliwych do sprawdzenia przez osoby trzecie, że niezależnie od istnienia motywów natury podatkowej, rzeczona spółka kontrolowana rzeczywiście ma siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim i faktycznie wykonuje tam działalność gospodarczą.

(¹) Dz.U. C 168 z 26.06.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r.
(wniosek Niderlandse o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — M.G. Eman, O.B. Sevinger przeciwko College van burgemeester en wethouders van Den Haag

(Sprawa C-300/04) (¹)

(Parlament Europejski — Wybory — Prawo głosowania — Skierowany do obywateli niderlandzkich z Aruby wymóg posiadania miejsca zamieszkania w Niderlandach — Obywatelstwo Unii)

(2006/C 281/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Nederlandse Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M.G. Eman, O.B. Sevinger

Strona pozwana: College van burgemeester en wethouders van Den Haag

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nederlandse Raad van State — Wykładnia art. 17, art. 19 w zw. z art. 189, art. 190 i art. 299 WE — Zastosowanie przepisów dotyczących obywatelstwa Unii w stosunku do mieszkańców krajów zamorskich — Prawo głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego mieszkańców Antyli Holenderskich i Aruby, które uzależnione jest od warunku posiadania przez dziesięć lat miejsca zamieszkania w Niderlandach

Sentencja

- 1) Osoby posiadające obywatelstwo państwa członkowskiego i przebywające lub mające miejsce zamieszkania na terytorium wchodzącym w skład krajów i terytoriów zamorskich, o którym mowa w art. 299 ust. 3 WE, mogą powoływać się na prawa przyznane obywatelom Unii w części drugiej traktatu WE.
- 2) O ile na obecnym etapie rozwoju prawa wspólnotowego nic nie stoi na przeszkodzie, aby państwa członkowskie — pod warunkiem że nie naruszają prawa wspólnotowego — określiły zasady prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, odwołując się do kryterium miejsca zamieszkania na terytorium, na którym organizowane są wybory, zasada równego traktowania sprzeciwia się, aby przyjęte kryteria prowadziły do różnego traktowania obywateli znajdujących się w porównywalnych sytuacjach bez obiektywnego uzasadnienia takiej różnicy.
- 3) Krajowy porządek prawny każdego państwa członkowskiego ma określać środki umożliwiające naprawienie szkody [rechtsherstel] w stosunku do osoby, która z uwagi na przepis krajowy sprzeczny z prawem wspólnotowym nie została wpisana na listy wyborcze w wyborach członków Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2004 r. i w związku z tym została wykluczona z udziału w tych wyborach. Środki te, które mogą obejmować odszkodowanie z tytułu przypisywalnej państwu szkody wywołanej naruszeniem prawa wspólnotowego, muszą być zgodne z zasadą równowagi i skuteczności.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r.
— Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa C-310/04) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rolnictwo — Rozdział 10a w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wprowadzony na mocy art. 1 pkt 20 rozporządzenia (WE) nr 864/2004 — Zmiany systemu wsparcia z tytułu produkcji bawełny — Warunek utrzymania powierzchni upraw co najmniej do momentu otwarcia torebki nasiennej — Zgodność z załączonym do Aktu przystąpienia Republiki Greckiej do Wspólnot Europejskich protokołem nr 4, dotyczącym bawełny — Pojęcie pomocy dla produkcji — Obowiązek uzasadniania aktu — Nadużycie władzy — Podstawowe zasady proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2006/C 281/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Balta i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Nolin i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozdziału 10a w tytule IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r., wprowadzonego do tego rozporządzenia rozporządzeniem Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz dostosowujące je w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 161, str. 48) - Zmiany systemu wsparcia w sektorze produkcji bawełny - Podział pomocy dla producentów na dwie części (płatność jednolitą i pomoc związaną z uprawą bawełny)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozdziału 10a tytułu IV rozporządzenia Rady z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, wprowadzony do tego rozporządzenia na mocy art. 1 pkt 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 864/2004.
- 2) Skutki tej nieważności podlegają zawieszeniu do momentu wydania, w rozsądnym terminie, nowego rozporządzenia.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.9.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Nowaco Germany GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-353/04) ⁽¹⁾

(Rozporządzenia (EWG) nr 1538/91 i nr 3665/87 — Wspólnotowy kodeks celny — Refundacje wywozowe — Przesłanki przyznania — Dobra, zgodna z prawem, dobrymi zwyczajami i praktyką kupiecką jakoś — Procedura celna — Zgłoszenie wywozowe — Fizyczna kontrola — Próbką — Dopuszczalna liczba jednostek wadliwych — Jednolita jakoś — Prawa i obowiązki eksportera i organów celnych — Mięso drobiowe)

(2006/C 281/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nowaco Germany GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.U. L 143, str. 11) oraz art. 70 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, str. 1) — Wniosek o refundację wywozową dotyczące mrożonych kurczaków — Przesłanka w zakresie dobrej, zgodnej z prawem, dobrymi zwyczajami i praktyką kupiecką jakości, w sytuacji, gdy badanie próbek wykazało, że część kurczaków nie spełnia wymogów przewidzianych w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91

Sentencja

1) Dla celów ustalenia „dobrej, zgodnej z prawem, dobrymi zwyczajami i praktyką kupiecką jakości” towaru objętego wnioskiem o refundację wywozową mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1000/96 z dnia 4 czerwca 1996 r., które ustanawiają minimalne normy jakości i marginesy tolerancji, a w szczególności art. 6 i 7 tego rozporządzenia.

2) a) W takich okolicznościach jak w postępowaniu przed sądem krajowym, art. 70 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 82/97 z dnia 19 grudnia 1996 r., ma zastosowanie dla celów ustalenia, czy towar objęty wnioskiem o refundację wywozową jest „dobrej, zgodnej z prawem, dobrymi zwyczajami i praktyką kupiecką jakości”, pod warunkiem prawidłowego przeprowadzenia przewidzianej w nim rewizji.

b) Przewidziana w art. 70 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 82/97 fikcja prawna nie ma zastosowania, gdy liczność pobranej próbki nie jest wystarczająca w świetle art. 7 rozporządzenia nr 1538/91.

3) W takich okolicznościach jak w postępowaniu przed sądem krajowym, do krajowych władz administracyjnych i sądowniczych należy ustalenie okoliczności faktycznych z uwzględnieniem wszystkich dowodów. Dowody te mogą obejmować dostępne próbki jak również inne elementy, w szczególności protokoły sporządzone zgodnie z przepisami wspólnotowymi przez właściwego funkcjonariusza, który przeprowadził fizyczną kontrolę. W przypadku, gdy okoliczności faktyczne rozstrzygające dla stwierdzenia uprawnienia do refundacji wywozowych nie mogą zostać ustalone, do sądu krajowego należy dokonanie oceny zachowania eksportera i organów celnych, polegające na ustaleniu w jakim stopniu każdy z nich wykonał, lub nie, swoje prawa i obowiązki, oraz wyciągnięcie odpowiednich konsekwencji w zakresie prawa do refundacji wywozowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — Lidl Belgium GmbH & Co. KG przeciwko Etablissementen Franz Colruyt NV

(Sprawa C-356/04) ⁽¹⁾

(Dyrektywy 84/450/EWG i 97/55/WE — Reklama wprowadzająca w błąd — Reklama porównawcza — Przesłanki dopuszczalności — Porównanie ogólnego poziomu cen stosowanych przez sieci supermarketów — Porównanie cen asortymentu towarów)

(2006/C 281/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Lidl Belgium GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Etablissements Franzen Colruyt NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel Brussel — Wykładnia art. 3a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (Dz.U. L 250, str. 17), wprowadzonego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/55/WE z dnia 6 października 1997 r. (Dz.U. L 290, str. 18) — Reklama porównawcza — Porównanie ogólnego poziomu cen reklamującego z ogólnym poziomem cen jego konkurentów bez wskazywania które z towarów zostały porównane ze względu na cenę

Sentencja

- 1) Przesłankę zawartą w art. 3a ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 250, str. 17), zmienionej dyrektywą 97/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 1997 r., od której spełnienia zależy, czy dana reklama porównawcza będzie uznana za dopuszczalną, należy rozumieć w ten sposób, że nie sprzeciwia jej się reklama porównawcza, która dotyczy łącznie asortymentów towarów powszechnego użytku sprzedawanych przez dwie konkurujące ze sobą sieci supermarketów, o ile asortymenty te złożone są po każdej stronie z pojedynczych towarów, które — rozpatrywane parami — spełniają z osobna przesłankę porównywalności zawartą w tym przepisie.
- 2) Artykuł 3a ust. 1 lit. c) dyrektywy 84/450, zmienionej dyrektywą 97/55, należy rozumieć w ten sposób, że wymóg, by reklama „porównywała obiektywnie” cechy danych towarów, nie oznacza, iż w razie porównania cen asortymentu porównywalnych towarów powszechnego użytku sprzedawanych w konkurujących ze sobą sieciach supermarketów lub stosowanego przez nie ogólnego poziomu cen asortymentu porównywalnych towarów, które są w tych sieciach sprzedawane, konieczne jest wyraźne i wyczerpujące wskazanie w treści materiału reklamowego porównywanych towarów i cen — czyli zarówno towarów i cen reklamującego, jak i wszystkich jego konkurentów, których porównanie dotyczy.
- 3) Artykuł 3a ust. 1 lit. c) dyrektywy 84/450, zmienionej dyrektywą 97/55, powinien być rozumiany w ten sposób, że „możliwymi do zweryfikowania” cechami produktów sprzedawanych przez dwie

konkurujące ze sobą sieci supermarketów są w rozumieniu tego przepisu:

- ceny tych produktów;
- ogólny poziom cen stosowany przez każdą z takich sieci supermarketów w odniesieniu do asortymentu porównywalnych towarów oraz kwotę, jaką może zaoszczędzić konsument, który nabywa takie towary w danej sieci, jeśli produkty te należą faktycznie do asortymentu towarów porównywalnych, na podstawie których ustalono ten ogólny poziom cen.

4) Artykuł 3a ust. 1 lit. c) dyrektywy 84/450, zmienionej dyrektywą 97/55, należy rozumieć w ten sposób, że jeśli elementy porównania, na których podstawie wskazano w reklamie na daną cechę porównawczą, nie zostały w treści tej reklamy wymienione, cecha ta może być uznana za możliwą do zweryfikowania — zgodnie z zawartym w tym przepisie wymogiem — tylko wówczas, gdy reklamujący wskazuje, w szczególności adresatom reklamy, gdzie i w jaki sposób mogą oni z łatwością zapoznać się z tymi elementami, aby zweryfikować prawdziwość tych elementów porównania jak również prawdziwość danej cechy porównawczej, lub — jeśli nie posiadają oni ku temu stosownych umiejętności — by móc takiej weryfikacji zażądać.

5) Artykuł 3a ust. 1 lit. a) dyrektywy 84/450, zmienionej dyrektywą 97/55, należy rozumieć w ten sposób, że reklama porównawcza, w której stwierdza się, iż reklamujący oferuje niższe ceny niż jego główni konkurenci, w sytuacji, w której porównanie dotyczyło jedynie próbki towarów, może wprowadzać w błąd, jeśli:

- z reklamy tej nie wynika, że porównanie dotyczy tylko próbki towarów, nie zaś wszystkich produktów reklamującego,
- nie wymieniono w niej wziętych pod uwagę elementów porównania i nie poinformowano adresata, gdzie może on się z tymi elementami zapoznać lub
- dotyczy zbiorczo wachlarza oszczędności, jakich może dokonać konsument robiący zakupy u reklamującego, a nie u konkurentów, bez wskazywania indywidualnie na ogólny poziom cen stosowany przez każdego z tych konkurentów oraz na kwotę, jaką można zaoszczędzić, kupując u reklamującego zamiast u któregoś z tych konkurentów.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Centro di Musicologia Walter Stauffer przeciwko Finanzamt München für Körperschaften

(Sprawa C-386/04) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Zwolnienie z podatku dochodów pochodzących z najmu — Przesłanka miejsca zamieszkania — Fundacja prawa prywatnego uznana za fundację użyteczności publicznej)

(2006/C 281/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centro di Musicologia Walter Stauffer

Strona pozwana: Finanzamt München für Körperschaften

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie art. 43 WE), art. 58 traktatu WE (obecnie art. 48 WE), art. 59 traktatu WE (obecnie, po zmianie art. 49 WE) oraz art. 73 B traktatu WE (obecnie art. 56 WE) — Ustawodawstwo krajowe w dziedzinie podatku od spółek — Zwolnienie fundacji użyteczności publicznej prawa krajowego pobierającej dochody w danym kraju pochodzące z najmu pod warunkiem, iż fundacje te są rezydentami

Sentencja

Artykuł 73B traktatu WE w związku z art. 73D traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby państwo, które zwalnia z podatku dochodowego od osób prawnych dochody pochodzące z najmu osiągnane na terytorium kraju przez fundacje prawa krajowego uznane za fundacje użyteczności publicznej, co do zasady podlegające nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, gdy mają siedzibę w tym państwie członkowskim, odmawiało przyznania tego samego zwolnienia z podatku z tytułu tego samego rodzaju dochodów fundacji prawa prywatnego, uznanej za fundację użyteczności publicznej z tego tylko powodu, że mając siedzibę w innym państwie członkowskim, podlega ona jedynie ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — i-21 Germany GmbH (C-392/04), Arcor AG & Co. KG (C-422/04) przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawy połączone C-392/04 i C-422/04) ⁽¹⁾

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Artykuł 11 ust. 1 — Opłaty nakładane w przypadku indywidualnych zezwoleń — Artykuł 10 WE — Pierwszeństwo prawa wspólnotowego — Pewność prawa — Ostateczna decyzja administracyjna)

(2006/C 281/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: i-21 Germany GmbH (C-392/04), Arcor AG & Co. KG (C-422/04)

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 10 WE i art. 11 ust. 1 dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji [zezwoleń] w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117, str. 15) — Opłata nakładana na przedsiębiorstwa z tytułu indywidualnych zezwoleń, naliczana przy uwzględnieniu przewidywanej kwoty ogólnych kosztów administracyjnych organu regulacyjnego w okresie trzydziestoletnim

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 1 dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji [zezwoleń] w dziedzinie usług telekomunikacyjnych stoi na przeszkodzie stosowaniu takiej opłaty z tytułu indywidualnych zezwoleń, która jest naliczana przy uwzględnieniu ogólnych kosztów administracyjnych organu regulacyjnego związanych z wydaniem tych zezwoleń w okresie trzydziestoletnim.

2) Artykuł 10 WE w związku z art. 11 ust. 1 dyrektywy 97/13 nakłada na sąd krajowy obowiązek ustalenia, czy uregulowania w sposób oczywisty sprzeczne z prawem wspólnotowym — jak te, na podstawie których wydano decyzje o nałożeniu opłaty, których dotyczą postępowania główne — są oczywiście sprzeczne z prawem w rozumieniu danego prawa krajowego. Jeśli tak jest, do tego sądu należy wyciągnięcie z tego faktu wszelkich przewidzianych w prawie krajowym konsekwencji w zakresie uchYLENIA tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.
Dz.U. C 284 z 20.11.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — Laserdisken ApS przeciwko Kulturministeriet

(Sprawa C-479/04) (¹)

(Dyrektywa 2001/29/WE — Harmonizacja niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym — Artykuł 4 — Prawo do rozpowszechniania — Uregulowanie instytucji wyczerpania prawa — Podstawa prawna — Umowy międzynarodowe — Polityka konkurencji — Zasada proporcjonalności — Swoboda wyrażania opinii — Zasada równego traktowania — Artykuły 151 i 153 WE)

(2006/C 281/15)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laserdisken ApS

Strona pozwana: Kulturministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Østre Landsret — Ważność i wykładnia art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, str. 10) — Wyczerpanie prawa przysługującego uprawnionemu wyłącznie w razie pierwszej sprzedaży lub innego niż sprzedaż pierwszego przeniesienia własności na terytorium Wspólnoty przez uprawnionego lub za jego zgodą — Przywóz będących nośnikami utworów kinematograficznych płyt DVD z państw trzecich

Sentencja

1) Analiza pierwszego pytania prejudycjalnego nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

2) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29 są uregulowania krajowe, w których przewidziano wyczerpanie prawa do rozpowszechniania w sytuacji wprowadzenia do obrotu oryginału lub kopii utworu przez uprawnionego lub za jego zgodą poza terytorium Wspólnoty.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — J. Slob przeciwko Productschap Zuivel

(Sprawa C-496/04) (¹)

(Mleko i przetwory mleczne — Sprzedaż bezpośrednia — Ilość referencyjna — Przekroczenie — Opłata dodatkowa na mleko — Obowiązek prowadzenia przez producenta ewidencji towarowej — Artykuł 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 536/93 — Dodatkowe środki krajowe — Uprawnienia państw członkowskich)

(2006/C 281/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. Slob

Strona pozwana: Productschap Zuivel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 7 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustalającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 57, str. 12)

— Zakres obowiązku prowadzenia ewidencji towarowej przez producentów posiadających ilość referencyjną dla sprzedaży bezpośredniej — Dodatkowe obowiązki nałożone przez państwo członkowskie — Pytanie nie zadane przez sąd krajowy — Brak odpowiedzi ze strony Trybunału

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustalającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych należy interpretować w ten sposób, że daje on uprawnienie państwu członkowskiemu do przyjęcia, o ile jest to konieczne, regulacji nakładającej na producentów mleka mających siedzibę na jego terytorium dodatkowych obowiązków księgowych wykraczających poza zakres obowiązków wynikających z art. 7 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia. Przy wykonywaniu tych uprawnień państwo członkowskie zobowiązane jest przestrzegać ogólne zasady prawa wspólnotowego.
- 2) Prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu nakładającemu na producentów mleka obowiązek prowadzenia ewidencji ilości wyprodukowanego masła i sposobu jego wykorzystania, nawet jeżeli zostało ono zniszczone lub przerobione na paszę, jeżeli w danym państwie członkowskim prowadzenie na podstawie samych przepisów wspólnotowych skutecznej kontroli prawidłowości rozliczeń sprzedaży bezpośredniej sporządzanych przez producentów okaże się utrudnione.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r. (wniosek Cour administrative — Luksemburg o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Graham J. Wilson przeciwko Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Sprawa C-506/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 98/5/WE — Stałe wykonywanie zawodu adwokata w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym uzyskano uprawnienia — Warunki rejestracji we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego — Uprzednia kontrola znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim — Droga sądowa na podstawie prawa krajowego)

(2006/C 281/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Graham J. Wilson

Strona pozwana: Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour administrative (Luksemburg) — Wykładnia dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77, str. 36) — Obowiązek ustanowienia drogi sądowej na podstawie prawa krajowego na decyzję o odmowie wpisu na listę adwokatów w charakterze adwokata wykonującego działalność pod tytułem uzyskanym w kraju pochodzenia — Odwołanie do rady dyscyplinarnej i administracyjnej izby — Ustawodawstwo krajowe uzależniające wpis od egzaminu ustnego mającego na celu zbadanie znajomości języków urzędowych przyjmującego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Artykuł 9 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu procedury odwoławczej, w ramach której od decyzji o odmowie rejestracji, o której mowa w art. 3 tej dyrektywy należy odwołać się w pierwszej instancji do organu złożonego wyłącznie z adwokatów praktykujących z użyciem tytułu zawodowego obowiązującego w przyjmującym państwie członkowskim, a w drugiej instancji do organu złożonego w większości z takich adwokatów, podczas gdy skarga kasacyjna do najwyższego sądu tego państwa pozwala jedynie na kontrolę co do okoliczności prawnych, a nie faktycznych.
- 2) Artykuł 3 dyrektywy 98/5 należy interpretować w ten sposób, że rejestracji adwokata we właściwych organach innego państwa członkowskiego, niż państwo, w którym uzyskał on uprawnienia, w celu umożliwienia mu wykonywania zawodu z użyciem tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia nie można uzależniać od uprzedniej kontroli jego znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 31 z 05.02.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Laboratoires Boiron SA przeciwko Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Lyon (Urssaf), która wstąpiła w prawa i obowiązki Agence Central des Organismes de Sécurité Sociale (ACOSS)

(Sprawa C-526/04) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Artykuły 87 i 88 ust. 3 WE — Podatek od sprzedaży bezpośredniej produktów leczniczych — Opodatkowanie laboratoriów farmaceutycznych, a nie hurtowników — Zakaz wprowadzenia w życie niezgłoszonego środka pomocowego — Możliwość powołania się na niezgodność z prawem środka pomocowego w celu uzyskania zwrotu podatku — Rekompensata stanowiąca świadczenie wzajemne za obowiązki publicznoprawne nałożone na hurtowników — Ciężar dowodu nadmiernej rekompensaty — Szczegółowe zasady przewidziane w prawie krajowym — Zakaz uczynienia zwrotu podatku praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym)

(2006/C 281/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laboratoires Boiron SA

Strona pozwana: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Lyon (Urssaf), która wstąpiła w prawa i obowiązki Agence Central des Organismes de Sécurité Sociale (ACOSS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 86 i 87 traktatu WE — Zakwalifikowanie jako pomoc państwa nieobjęcia podatkiem od sprzedaży hurtowej specjalistycznych produktów farmaceutycznych hurtowników, na których spoczywają pewne obowiązki publicznoprawne dotyczące ich asortymentu, zapasów i szczegółów dostawy

Sentencja

1) Prawo wspólnotowe należy interpretować w ten sposób, że laboratorium farmaceutyczne, zobowiązane do zapłaty takiego podatku jak ten przewidziany w art. 12 ustawy nr 97-1164 z dnia 19 grudnia 1997 r. o finansowaniu zabezpieczenia społecznego na rok 1998, jest uprawnione do powoływania się na to, że nieobjęcie hurtowników tym podatkiem stanowi pomoc państwa, w celu uzyskania zwrotu części zapłaconych kwot, która odpowiada korzyści gospodarczej bezpodstawnie odniesionej przez hurtowników.

2) Prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, które uzależniają zwrot obowiązkowego podatku takiego jak ten przewidziany w art. 12 ustawy nr 97-1164 od przedstawienia przez podmiot żądający zwrotu dowodu na to, że korzyść odniesiona przez hurtowników z faktu nieobjęcia ich tym podatkiem wykracza poza koszty dodatkowe ponoszone w związku z wykonywaniem obowiązków publicznoprawnych nałożonych na nich w uregulowaniach krajowych oraz w szczególności że co najmniej jedna z przesłanek określonych w wyroku z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg nie jest spełniona.

W każdym wypadku aby zapewnić poszanowanie zasady skuteczności, w sytuacji gdy sąd krajowy stwierdzi, że fakt żądania od laboratorium farmaceutycznego takiego jak Boiron udowodnienia, że hurtownicy otrzymali nadmierną rekompensatę i że podatek od sprzedaży bezpośredniej stanowi pomoc państwa, może uczynić niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym przedstawienie takiego dowodu, między innymi z tego powodu, że dowód ten dotyczy danych, którymi takie laboratorium nie może dysponować, sąd ten obowiązany jest do zastosowania wszelkich środków proceduralnych przysługujących mu zgodnie z prawem krajowym, wśród których figuruje zarządzenie koniecznych środków dowodowych, w tym przedłożenie określonych dokumentów przez jedną ze stron lub osobę trzecią.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny przeciwko Finanzamt Landshut

(Sprawa C-72/05) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 1 lit. c) — Wykorzystywanie nieruchomości stanowiącej część aktywów przedsiębiorstwa na prywatne potrzeby podatnika — Uznanie takiego wykorzystania za odpłatne świadczenie usług — Określenie podstawy opodatkowania — Pojęcie „sumy wydatków” poniesionych przez podatnika na wykonanie usług)

(2006/C 281/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny

Strona pozwana: Finanzamt Landshut

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht München — Artykuł 11 część A lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Podstawa opodatkowania świadczenia usług polegającego na wykorzystywaniu na prywatne potrzeby części budynku zaliczonego w całości przez podatnika do aktywów jego przedsiębiorstwa — Pojęcie sumy wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie usług

Sentencja

Artykuł 11 część A lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by podstawa opodatkowania podatkiem VAT wykorzystywania na prywatne potrzeby części budynku zaliczonego w całości przez podatnika do aktywów jego przedsiębiorstwa została określona w postaci ułamka kosztów nabycia lub budowy budynku, ustalonego z uwzględnieniem okresu na dokonanie korekty odliczeń podatku VAT przyjętego zgodnie z art. 20 tej dyrektywy.

Podstawa opodatkowania powinna obejmować koszty nabycia gruntu, na którym budynek został wybudowany, gdy nabycie to podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT, a podatnik dokonał jego odliczenia.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.04.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-82/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Wprowadzanie do obrotu mrożonych produktów piekarskich)

(2006/C 281/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Patakia, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: N. Dafniou i M. Apessos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE — Ustawodawstwo krajowe uznające proces „bake-off” (rozmrózenie i odgrzanie częściowo upieczonego i zamrożonego chleba) za proces produkcji chleba i zastrzegające piekarniom prawo sprzedaży chleba wyprodukowanego zgodnie z tą metodą

Sentencja

1) Zrównując proces końcowego pieczenia i odgrzewania produktów „bake-off” z pełnym procesem produkcji chleba jak też podporządkowując go warunkom ustanowionym w ustawodawstwie krajowym z zakresu piekarnictwa, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 28 WE.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 93 z 16.04.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven -Niderlandy) — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-138/05) (¹)

(Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin i produktów biobójczych — Dyrektywa 91/414/EWG — Artykuł 8 — Dyrektywa 98/8/WE — Artykuł 16 — Uprawnienia państw członkowskich w okresie przejściowym)

(2006/C 281/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Interwenient: LTO Nederland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 4, 8 ust. 2 i 3 oraz art. 23 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1) — Wykładnia art. 16 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123, str. 1) — Uprzednie zezwolenie na wprowadzenie do obrotu — Uływ terminu na transpozycję — Zastosowanie przez sąd krajowy — Zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów znajdujących się już w obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy — Przegląd produktów

Sentencja

- 1) Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ma takie samo znaczenie jak art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.
- 2) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414 nie ustanawia zasady „stand-still”. Jednakże art. 10 akapit drugi WE oraz art. 249 akapit trzeci WE, jak również dyrektywa 91/414 wymagają, by w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy państwa członkowskie powstrzymały się od podejmowania wszelkich działań, które mogłyby poważnie utrudnić osiągnięcie rezultatów przewidzianych w tej dyrektywie. Dokładniej, państwa członkowskie nie mogą dokonywać w okresie przejściowym zmian w obowiązujących uregulowaniach w sposób, który zezwalałby im na dopuszczenie środka ochrony roślin, który wchodzi w zakres stosowania tego przepisu, nie uwzględniając należyte skutków, jakie środek ten wywiera czy to na zdrowie ludzi i zwierząt, czy na środowisko. Ponadto decyzja o dopuszczeniu może być wydana wyłącznie w oparciu o dokumentację obejmującą informacje niezbędne w celu możliwości dokonania faktycznej oceny tych skutków.
- 3) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414 należy interpretować w ten sposób, że gdy państwo członkowskie zezwala na wprowadzenie do obrotu na swoim terytorium środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy, nie musi stosować się do przepisów art. 4 lub art. 8 ust. 3 tej dyrektywy.
- 4) Do sądu krajowego należy ocena, czy badanie wprowadzone przy okazji zastosowania art. 16aa Bestrijdingsmiddelenwet z 1962 r.

(ustawy z 1962 r. o pestycydach), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 6 lutego 2003 r., odpowiada wszystkim cechom przeglądu w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 91/414, a w szczególności tym, które zostały wymienione w pkt 53 i 54 niniejszego wyroku.

- 5) Artykuł 8 ust. 3 dyrektywy 91/414 należy interpretować w ten sposób, że zawiera on wyłącznie postanowienia dotyczące dostarczania danych przed przeglądem.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.06.2005

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-193/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 98/5/WE — Stałe wykonywanie zawodu adwokata w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym uzyskano uprawnienia — Uprzednia kontrola znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim — Zakaz prowadzenia działalności w zakresie udostępniania adresu siedziby spółki — Obowiązek corocznego przedstawiania zaświadczenia o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia)

(2006/C 281/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Maidani i A. Bordes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: S. Schreiner, pełnomocnik, i L. Dupong, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 3 i 5 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77, str. 36) — Kontrola znajomości języków — Zakaz wykonywania działalności w zakresie udostępniania adresu spółki — Obowiązek corocznego przedstawiania zaświadczenia z państwa członkowskiego pochodzenia

Sentencja

- 1) Uzależniając rejestrację we właściwych organach krajowych adwokatów wspólnotowych zamierzających praktykować w Luksemburgu z użyciem tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia od uprzedniej kontroli znajomości przez nich języków, zakazując tym adwokatom prowadzenia działalności w zakresie udostępniania adresu siedziby spółki oraz zobowiązując ich do corocznego przedstawiania zaświadczenia o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di primo grado di Rento — Włochy) — Stradasfalti Srl przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

(Sprawa C-228/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 7 oraz art. 29 — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT)

(2006/C 281/23)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria di primo grado di Trento

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stradasfalti Srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria di primo grado di Trento — Wykładnia art. 17 ust. 7 oraz art. 29 dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT — Przepis krajowy ograniczający prawo do odliczenia bez konsultacji z komitetem przewidzianym w art. 29 dyrektywy

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 7 zdanie pierwsze szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zobowiązuje państwa członkowskie, w celu zachowania określonego w art. 29 tej dyrektywy wymogu proceduralnego, do powiadomienia komitetu doradczego ds. podatku od wartości dodanej ustanowionego w tym artykule o zamiarze przyjęcia przepisu krajowego stanowiącego odstępstwo od ogólnego systemu odliczeń podatku od wartości dodanej oraz do dostarczenia komitetowi wyczerpujących informacji, tak by mógł on dokonać analizy tego przepisu z pełną znajomością stanu rzeczy.
- 2) Artykuł 17 ust. 7 zdanie pierwsze szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na wyłączenie niektórych towarów z systemu odliczeń podatku od wartości dodanej bez uprzedniej konsultacji z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej ustanowionym w art. 29 tej dyrektywy. Przepis ten nie zezwala również państwu członkowskiemu na przyjmowanie przepisów, określających wyłączenie niektórych towarów z systemu odliczeń tego podatku, które nie przewidują ograniczenia ich obowiązywania w czasie lub które należą do przepisów dostosowawczych o charakterze strukturalnym, mających na celu obniżenie deficytu budżetowego i umożliwienie spłaty długu publicznego państwa.
- 3) Jeśli wyłączenie z systemu odliczeń zostało ustanowione niezgodnie z art. 17 ust. 7 szóstej dyrektywy 77/388 krajowe organy podatkowe nie mogą powoływać się wobec podatnika na przepis o charakterze odstępstwa od prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej, które to prawo zostało ustanowione w art. 17 ust. 1 tej dyrektywy. Podatnik, wobec którego zastosowano ten przepis, powinien mieć możliwość ponownego obliczenia należnego podatku od wartości dodanej, stosownie do postanowień art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388 w zakresie, w jakim towary lub usługi zostały wykorzystane na potrzeby czynności opodatkowanych.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Bund Naturschutz in Bayern e.V., Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz, Georg Daller przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-244/05) ⁽¹⁾

(Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Dyrektywa 92/43/EWG — System ochrony przed umieszczeniem siedliska w wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty)

(2006/C 281/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz, Georg Daller

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7) oraz art. 10 akapit drugi traktatu WE — Środki ochrony, które należy podjąć wobec terenów, które mogą być określone jako tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, umieszczonych w wykazie krajowym przekazanym Komisji, ale jeszcze nie wpisanych do wykazu przyjmowanego przez Komisję — Przewidziana w prawie krajowym możliwość wprowadzenia czasowego zakazu zmiany stanu tych terenów — Trasa autostrady

Sentencja

1) System właściwej ochrony znajdujący zastosowanie do terenów umieszczonych w wykazie krajowym przekazanym Komisji na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 kwietnia 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz

dzikiej fauny i flory wymaga, aby państwa członkowskie nie zezwalały na ingerencje, które mogłyby poważnie zagrozić ekologicznemu charakterowi tych terenów.

2) Państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia zgodnie z przepisami prawa krajowego wszelkich środków niezbędnych dla uniknięcia ingerencji, które mogłyby poważnie zagrozić ekologicznemu charakterowi terenów umieszczonych w przekazanym Komisji wykazie krajowym. Do sądu krajowego należy ocena, czy ma to miejsce.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 20.08.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Marii Dolores Fernández Gómez

(Sprawa C-417/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Członek personelu tymczasowego — Artykuł 2 lit. a) WZIPW — Okres zatrudnienia w Komisji w charakterze oddelegowanego eksperta narodowego — Wniosek o uchylenie — Dopuszczalność — Wniosek w rozumieniu art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Pojęcie — Akt niekorzystny)

(2006/C 281/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Maria Dolores Fernández Gómez (przedstawiciel: J. Iturriagoitia Bassas, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-272/03 Fernández Gómez przeciwko Komisji, którym Sąd uchylił decyzję organu upoważnionego do zawierania umów zatrudnienia z dnia 12 maja 2003 r. oddalającą wniosek o przedłużenie umowy o pracę ze skarżącą i na podstawie którego Komisja została obciążona wypłatą M. D. Fernández Gómez odszkodowania w kwocie 50 000 EUR za poniesioną szkodę.

Sentencja

1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-272/03 Fernández Gómez przeciwko Komisji zostaje uchylony.

- 2) Skarga wniesiona przez M. D. Fernández Gómez do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich o uchylenie decyzji organu upoważnionego do zawierania umów zatrudnienia z dnia 12 maja 2003 r. oddalającej wniosek o przedłużenie umowy o pracę M. D. Fernández Gómez i o odszkodowanie szkody, która jakoby była konsekwencją tej decyzji, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 3) Każda ze stron poniesie własne koszty w zakresie zarówno postępowania w pierwszej instancji, jak i postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 10 z 14.01.2006

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-100/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/66/WE — Etykiety efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 281/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: S. Schreiner, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2003/66/WE z dnia 3 lipca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 94/2/WE wykonującą dyrektywę Rady 92/75/EWG w zakresie etykiet efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego (Dz. U. L 170, str. 10)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w zaleconym terminie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2003/66/WE z dnia 3 lipca 2003 r. zmie-

niającej dyrektywę 94/2/WE wykonującą dyrektywę Rady 92/75/EWG w zakresie etykiet efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z 08.04.2006

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 31 lipca 2006 r. — K. D. Chuck przeciwko Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Sprawa C-331/06)

(2006/C 281/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K. D. Chuck.

Strona pozwana: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank.

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku, gdy w chwili osiągnięcia wieku emerytalnego pracownik zamieszkuje poza terytorium Wspólnoty to art. 48 rozporządzenia (¹) należy stosować w ten sam sposób jak gdyby dany pracownik nadal zamieszkiwał na terytorium Wspólnoty?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i członków ich rodzin, przemieszczaćcych się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 7 sierpnia 2006 r. — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen przeciwko GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

(Sprawa C-337/06)

(2006/C 281/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen

Strona pozwana: GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

Uczestnik postępowania: Heinz W. Warnecke prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Großbauten Spezial Reinigung

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przesłankę „finansowania przez państwo” zawartą w art. 1 ust. 9 akapit drugi lit. c) zdanie pierwsze dyrektywy 2004/18/WE (⁽¹⁾) należy interpretować w ten sposób, że z uwagi na spoczywający na państwie konstytucyjny obowiązek zapewnienia niezależności finansowania i istnienia nadawców radiowo-telewizyjnych, pośrednie finansowanie nadawców z opłat abonamentowych nałożonych przez państwo na osoby korzystające z odbiorników stanowi finansowanie przez państwo, o którym mowa w powołanym przepisie?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 1 ust. 9 akapit drugi lit. c) zdanie pierwsze dyrektywy 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że przesłanka „finansowanie przez państwo” wymaga wystąpienia bezpośredniego wpływu państwa przy udzieleniu zamówień przez podmioty finansowane ze środków państwowych?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na drugie pytanie, czy art. 1 ust. 9 akapit drugi lit. c) w zw. z art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że jedynie usługi wymienione w art. 16 lit. b) nie są objęte zakresem tej dyrektywy, a inne usługi, które nie są ściśle związane z tworzeniem programów, lecz mają charakter

pomocniczy są objęte zakresem tej dyrektywy (argument a contrario)?

(⁽¹⁾) Dz.U. L 134, str. 114

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Chemnitz (Niemcy) w dniu 8 sierpnia 2006 r. — Peter Funk przeciwko Stadt Chemnitz

(Sprawa C-343/06)

(2006/C 281/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Chemnitz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peter Funk

Strona pozwana: Stadt Chemnitz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG (⁽¹⁾) z dnia 29 lipca 1991 r. państwo członkowskie może żądać od posiadacza prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, aby złożył on do władz krajowych wniosek o uznanie prawa do skorzystania w kraju z tego uprawnienia do kierowania pojazdami, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone?

Jeżeli odpowiedź będzie przecząca:

- 2) Czy art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może na swoim terytorium odmówić uznania uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, jeżeli uprzednio władze administracyjne odebrały posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy prawo jazdy w kraju, gdy prawo tego pierwszego państwa członkowskiego zakłada, że w przypadku środków administracyjnych cofnięcia bądź uchylenia prawa jazdy nie ma terminu do jego ponownego wydania i gdy roszczenie o ponowne wydanie prawa jazdy powstaje dopiero wówczas, gdy zainteresowany na zarządzenie władz administracyjnych przedłoży dowód zdolności do kierowania jako materialną przesłankę ponownego wydania prawa jazdy, w formie opinii medyczo-psychologicznej bliżej uregulowanej przepisami krajowymi?

Jeżeli odpowiedź będzie przecząca:

3 Czy art. 1 ust. 2 w zw. z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może na swoim terytorium odmówić uznania uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, jeżeli uprzednio władze administracyjne odebrały posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone i jeżeli na podstawie obiektywnych przesłanek (brak miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, które wydało prawo jazdy i bezskuteczny wniosek o ponowne wydanie prawa jazdy w kraju) należy wnioskować, że poprzez uzyskanie zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy miało nastąpić obejście ścisłych materialnych wymogów krajowego postępowania w sprawie ponownego wydania prawa jazdy, w szczególności badania medyczno-psychologicznego?

(¹) Dz.U. L 237, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich w dniu 10 sierpnia 2006 r. — w sprawie Gottfrieda Heinricha

(Sprawa C-345/06)

(2006/C 281/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gottfried Heinrich

Pytania prejudycjalne

1) Czy dokumentami w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (¹) są również akty, które wymagają publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej na podstawie art. 254 WE?

2) Czy rozporządzenia lub fragmenty rozporządzeń mają moc wiążącą, jeżeli wbrew wymogowi określonemu w art. 254 ust. 2 WE nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej?

(¹) Dz.U. L 145, str. 43

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia Sezione staccata di Brescia (Włochy) w dniu 17 sierpnia 2006 r. — ASM Brescia SpA przeciwko Comune di Rodengo Saiano

(Sprawa C-347/06)

(2006/C 281/31)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia Sezione staccata di Brescia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ASM Brescia SpA

Strona pozwana: Comune di Rodengo Saiano

Pytania prejudycjalne

1) Czy automatyczne i ogólne przedłużenie do dnia 31 grudnia 2007 r. ważności obowiązujących koncesji na dystrybucję gazu ziemnego, których pierwotnie udzielono bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania przetargowego, jest sprzeczne z art. 43 WE, art. 49 WE i art. 86 ust. 1 WE oraz zasadą równego traktowania, niedyskryminacji i przejrzystości?

2) Czy późniejsze automatyczne przedłużenia do dnia 31 grudnia 2009 r. ważności obowiązujących koncesji na dystrybucję gazu ziemnego, których pierwotnie udzielono bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania przetargowego, w następujących przypadkach:

a) gdy koncesjonariusz dokonał połączenia spółek pozwalającego na obsługę dwukrotnie większej liczby odbiorców niż pierwotnie obsługiwana przez większą z połączonych spółek,

b) gdy liczba klientów koncesjonariusza przekroczyła 100 000 odbiorców końcowych lub ilość gazu rozprzodzanego przez koncesjonariusza przekroczyła 100 milionów metrów sześciennych lub zakres jego działalności obejmuje co najmniej cały obszar prowincji,

c) gdy co najmniej 40 % kapitału spółki koncesjonariusza zostało objęte przez podmioty prywatne,

są sprzeczne z art. 43 WE, art. 49 WE i art. 86 ust. 1 WE oraz zasadą równego traktowania, niedyskryminacji i przejrzystości?

3) Czy przedłużenie ważności obowiązujących koncesji na dystrybucję gazu ziemnego, zarówno w przypadku wskazanym w pytaniu pierwszym jak i w okolicznościach opisanych w pytaniu drugim, ze szczególnym uwzględnieniem:

- a) ciężącego na państwach obowiązku realizacji celu w postaci liberalizacji rynku gazu ziemnego do 1 lipca 2007 r.,
- b) zakazu ustanawiania lub utrzymywania przez państwa przepisów krajowych sprzecznych z liberalizacją rynku gazu ziemnego,
- c) ciężący na państwach obowiązek powiązania czasu trwania okresu przejściowego z rozsądnym terminem i obiektywnymi wymogami,

jest sprzeczne z czwartym, ósmym, dziesiątym i osiemnastym motywem dyrektywy 2003/55/WE⁽¹⁾ z dnia 26 czerwca 2003 r. oraz art. 23 ust. 1 tej dyrektywy, art. 10 WE oraz zasadą racjonalności i proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, str. 57

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 21 sierpnia 2006 r. — Murat Polat przeciwko Stadt Rüsselsheim

(Sprawa C-349/06)

(2006/C 281/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Murat Polat

Strona pozwana: Stadt Rüsselsheim

Pytania prejudycjalne

1. Czy zgodnie z art. 59 dodatkowego protokołu do układu z dnia 12 września 1963 r. ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją w okresie przejściowym stowarzyszenia⁽¹⁾, jest to, że turecki obywatel, który jako dziecko w ramach łączenia rodzin, przybył do Republiki Federalnej Niemiec do swoich rodziców, zatrudnionych jako pracownicy najemni, nie traci prawa pobytu wynikającego z prawa dostępu do dowolnej pracy najemnej zgodnie z art. 7 akapit 1 tiret 2 decyzji nr 1/80 rady stowarzyszenia EWG — Turcja (ARB 1/80), —

z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 14 decyzji nr 1/80 oraz w razie opuszczenia terytorium przyjmującego państwa członkowskiego na znaczny okres czasu bez uzasadnionego powodu — również wtedy, gdy po ukończeniu dwudziestego pierwszego roku życia nie mieszka już razem z rodzicami i nie jest na ich utrzymaniu?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

2. Czy turecki obywatel, który utracił ten status prawny na podstawie wymienionych w pytaniu pierwszym przesłanek zgodnie z art. 7 akapit 1, tiret drugie decyzji ARB 1/80, nabywa ponownie ten status prawny, jeśli po ukończeniu dwudziestego pierwszego roku życia powraca do gospodarstwa domowego rodziców na okres dłuższy niż trzy lata, gdzie ma prawo do nieodpłatnego zakwaterowania i wyżywienia, a matka w tym czasie pracuje w minimalnym wymiarze godzin (sprzątaczką regularnie 30-70 godzin miesięcznie, czasami 20 godzin miesięcznie).

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

3. Czy zmienia się sytuacja prawna, jeśli członek rodziny podczas wspólnego zamieszkania z pracownikiem najemnym poddawał się wielokrotnie szpitalnemu leczeniu (od 30.08.2001 r. do 20.06.2002 r., od 02.10.2003 r. do 08.01.2004 r.)?

4. Czy zmienia się sytuacja prawna, jeśli turecki obywatel podczas wspólnego zamieszkania z pracownikiem najemnym ma regularny własny dochód miesięczny w wysokości co najmniej od 400 EUR do 1 400 EUR?

Zakładając utrzymanie statusu prawnego stosownie do art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB (w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub pytanie drugie oraz odpowiedzi przeczącej na pytania trzecie i czwarte):

5. Czy turecki obywatel posiadający status prawny zgodnie z art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 i mieszkający na terytorium Republiki Federalnej Niemiec od 1972 r., może powoływać się na szczególną ochronę przed wydalaniem wyrażoną w art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 158 z dnia 30.04.2004 r. str. 77; sprostowanie Dz.U. L 229 z dnia 29.06.2004, str. 35)?

6. Czy zmienia się sytuacja prawna, jeśli turecki obywatel w ciągu ostatnich dziesięciu lat przed wydaniem decyzji o wydaleniu przebywał w Turcji od dnia 1 lutego 1996 r. do dnia 28 listopada 1997 r. celem odbycia służby wojskowej?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie piąte lub twierdzącej na pytanie szóste:

7. Czy turecki obywatel posiadający status prawny zgodnie z art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 i mieszkający na terytorium Republiki Federalnej Niemiec od 1972 r. może powoływać się na szczególną ochronę przed wydalaniem wyrażoną w art. 28 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie siódme:

8. Czy turecki obywatel posiadający status prawny zgodnie z art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 może powoływać się na szczególną ochronę przed wydaleniem wyrażoną w art. 28 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE?

Zakładając utrzymanie statusu prawnego według art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 (w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub pytanie drugie oraz odpowiedzi przeczącej na pytania trzecie i czwarte) nasuwa się nadal pytanie:

9. Czy liczne mniejszej wagi czyny zabronione (zasadniczo przestępstwa przeciw mieniu), które uwzględniając je same w sobie nie są wystarczające, by wykazać rzeczywiste i dostatecznie poważne zagrożenie porządku publicznego związanego z podstawowym interesem społeczeństwa, mogą usprawiedliwić wydalenie na podstawie ich dużej ilości, jeśli należy się liczyć z dalszymi czynami zabronionymi a w takich samych okolicznościach nie podejmuje się żadnych działań wobec obywateli niemieckich?

(¹) Dz.U. L 293, str. 4

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 21 sierpnia 2006 r. — Gerhard Schultz-Hoff przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawa C-350/06)

(2006/C 281/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerhard Schultz-Hoff.

Strona pozwana: Deutsche Rentenversicherung Bund.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE (¹) (identyczny z art. 7 dyrektywy 93/104/WE) należy interpretować w ten sposób, że pracownikowi przysługuje w każdym wypadku coroczny płatny urlop w minimalnym wymiarze co najmniej czterech tygodni, [oraz że] urlop niewykorzystany przez pracownika w danym roku urlopowym w szczególności z powodu choroby jest udzielany w terminie późniejszym, czy też ustawodawstwo krajowe lub praktyka krajowa

mogą przewidywać, że prawo do corocznego płatnego urlopu wygasa, jeżeli w danym roku urlopowym, przed udzieleniem urlopu, pracownik stał się niezdolny do pracy z powodu choroby i nie odzyskał zdolności do pracy przed upływem roku urlopowego lub przewidzianego w ustawie, układzie zbiorowym bądź umowie okresu uprawniającego do przeniesienia urlopu?

2) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku rozwiązania stosunku pracy pracownik w każdym wypadku ma roszczenie o świadczenie pieniężne w zamian za przysługujący mu i niewykorzystany urlop (ekwiwalent pieniężny), czy też ustawodawstwo krajowe lub praktyka krajowa mogą przewidywać, że pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent pieniężny, jeżeli przed upływem roku urlopowego lub przypadającego po nim okresu uprawniającego do przeniesienia urlopu pracownik stał się niezdolny do pracy z powodu choroby lub po rozwiązaniu stosunku pracy otrzymywał rentę ze względu na obniżoną zdolność do pracy lub inwalidztwo?

3) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzących na pytania pierwsze i drugie:

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że warunkiem powstania prawa do corocznego urlopu lub ekwiwalentu pieniężnego jest to aby w ciągu roku urlopowego pracownik rzeczywiście świadczył pracę, czy też prawo to powstaje także w przypadku usprawiedliwionej nieobecności (z powodu choroby) lub nieusprawiedliwionej nieobecności w trakcie całego roku urlopowego?

(¹) Dz. U. L 299, str. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Brigitte Bosmann przeciwko Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen

(Sprawa C-352/06)

(2006/C 281/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Brigitte Bosmann.

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ należy interpretować zważając w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uzyskaniu prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci w państwie miejsca zamieszkania (Republika Federalna Niemiec) przez matkę samotnie wychowującą dzieci, której ze względu na wiek dzieci zasiłek ten nie przysługuje w państwie miejsca zatrudnienia (Królestwo Niderlandów)?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽²⁾ należy interpretować zważając w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uzyskaniu prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci w państwie miejsca zamieszkania (Republika Federalna Niemiec) przez matkę samotnie wychowującą dzieci, której ze względu na wiek dzieci zasiłek ten nie przysługuje w państwie miejsca zatrudnienia (Królestwo Niderlandów)?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na pytania pierwsze i drugie:

Czy prawo pracownika, będącego matką samotnie wychowującą dzieci, do podlegania w przedmiocie prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci korzystniejszemu ustawodawstwu państwa miejsca zamieszkania wynika bezpośrednio z Traktatu WE, względnie z zasad ogólnych?

4) Czy udzielenie odpowiedzi na powyższe pytania zależy od tego, czy po każdym dniu pracy pracownik powraca do miejsca zamieszkania rodziny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2

⁽²⁾ Dz.U. L 74, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Flensburg (Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2006 r. — postępowanie dotyczące akt stanu cywilnego Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul, pozostali uczestnicy postępowania Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll

(Sprawa C-353/06)

(2006/C 281/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Flensburg (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnioskodawcy: Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul.

Pozostali uczestnicy postępowania: Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll.

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle zasady niedyskryminacji wyrażonej w art. 12 WE i uwzględniając swobodę przepływu zagwarantowaną wszystkim obywatelom Unii w art. 18 WE, norma kolizyjna zawarta w art. 10 EGBGB może być uznana za ważną, w stopniu w jakim uzależnia ona określenie przepisów dotyczących nazwiska osoby wyłącznie od obywatelstwa?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 30 sierpnia 2006 r. — Frigerio Luigi & C. Snc przeciwko Comune di Triuggio

(Sprawa C-357/06)

(2006/C 281/36)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frigerio Luigi & C. Snc

Strona pozwana: Comune di Triuggio

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ lub analogiczny przepis zawarty w art. 26 ust. 2 dyrektywy 92/50/EWG ⁽²⁾ (jeśli uznane zostanie, że stosuje się ten ostatni przepis) — zgodnie z którymi kandydaci lub oferenci, którzy zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę lub miejsce zamieszkania, są uprawnieni do świadczenia odnośnej działalności usługowej, nie zostają odrzuceni jedynie na podstawie tego, iż zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym zamówienie jest udzielone, byłiby oni zobowiązani być albo osobami fizycznymi albo prawnymi — stanowi podstawową

zasadę prawa wspólnotowego, która znosi ograniczenie formalne zawarte w art. 113 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 267/2000 oraz w art. 2 ust. 6 i art. 15 ust. 1 ustawy Regionu Lombardia nr 26 z dnia 12 grudnia 2003 r., i w związku z tym jego skuteczność rozciąga się na tyle, by zezwolić na uczestnictwo w przetargach również tym podmiotom, które nie są spółkami kapitałowymi?

2) Jeśli Trybunał uzna, że wymieniona wyżej zasada nie stanowi podstawowej zasady prawa wspólnotowego, czy przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE lub podobny przepis zawarty w art. 26 ust. 2 dyrektywy 92/50/EWG (jeśli uznane zostanie, że stosuje się ten ostatni przepis), jest raczej zasadą, którą można wywnioskować lub „zasadą wywodzącą się” z zasady konkurencji w związku z zasadą przejrzystości w administracji i zasadą niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, i z tego względu jest on bezpośrednio obowiązujący i ma pierwszeństwo przed sprzecznymi z nim przepisami krajowymi, wydanymi przez państwa członkowskie w odniesieniu do procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, do których nie stosuje się bezpośrednio przepisów prawa wspólnotowego?

3) Czy przepisy art. 113 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 267/2000 oraz art. 2 ust. 6 i art. 15 ust. 1 ustawy Regionu Lombardia z dnia 12 grudnia 2003 r. zgodne są z zasadami wspólnotowymi wymienionymi w art. 39 (zasada swobodnego przepływu pracowników w ramach Wspólnoty), art. 43 (swoboda przedsiębiorczości), art. 48 i art. 81 (zakaz porozumień ograniczających konkurencję) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i zatem czy w razie stwierdzenia ich niezgodności z tymi zasadami, wymienionych wyżej przepisów krajowych nie stosuje się w zakresie, w jakim są one sprzeczne z bezpośrednio obowiązującymi normami wspólnotowymi mającymi pierwszeństwo przed uregulowaniami krajowymi?

4) Czy przepisy art. 113 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 267/2000 oraz art. 2 ust. 6 i art. 15 ust. 1 ustawy Regionu Lombardia z dnia 12 grudnia 2003 r. zgodne są z przepisem art. 9 ust. 1 dyrektywy 75/442/EWG lub analogicznym przepisem art. 7 ust. 2 dyrektywy nr 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. (jeśli uznane zostanie, że stosuje się ten ostatni przepis), które stanowią — odpowiednio — że „[...] wszelkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które wykonują czynności określone w załączniku II A muszą uzyskać zezwolenie od właściwych władz określone w art. 6” i że „plany, o których mowa w ust. 1 (gospodarowania odpadami), mogą, przykładowo, obejmować: a) osoby fizyczne lub prawne upoważnione do gospodarowania odpadami [...]”?

(¹) Dz.U. L 134, str. 114.

(²) Dz.U. L 209, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-365/06)

(2006/C 281/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i E. Montaguti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska,
  - zastrzegając doradcom w dziedzinie zatrudnienia („consulente di lavoro”) lub osobom traktowanym na równi z nimi, wpisanym do rejestru zawodowego, dostęp do działalności polegającej na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń;
  - ustanawiając szczególne wymagania dotyczące struktury i zakładania centrów przetwarzania danych;
  - uzależniając wpis do wspomnianych rejestrów zawodowych od wymogu posiadania miejsca zamieszkania we Włoszech;
- uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 i art. 49 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- zabraniając wykonywania działalności doradztwa w dziedzinie zatrudnienia w braku wpisu do włoskiego rejestru;
- uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Zastrzeżenie dostępu do działalności polegającej na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń wyłącznie doradcom w dziedzinie zatrudnienia i innym kategoriom zawodowym wymienionym w sposób wyczerpujący w ustawie stanowi utrudnienie w swobodzie przedsiębiorczości oraz swobodzie świadczenia usług, ustanowionych w art. 43 i art. 49 WE. Działalność prowadzona przez centra przetwarzania danych polega zasadniczo na prostym wykonywaniu wskazówek otrzymanych od klienta. Chodzi bowiem o wprowadzenie dostarczonych przez klienta danych do określonych programów komputerowych,

opracowanych na podstawie informacji udostępnionych przez tego klienta zgodnie z obowiązującymi przepisami. Centra przetwarzania danych przygotowujące karty wynagrodzeń nie wykonują jednak jakiegokolwiek pracy polegającej na obliczeniu, na podstawie odpowiednich przepisów, wynagrodzenia netto poszczególnego pracownika, co wymagałoby analizy i dogłębnej znajomości przepisów z tej dziedziny. Zastrzeżenie działalności polegającej na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń na rzecz doradców w dziedzinie zatrudnienia nie może być uzasadnione z uwagi na cel, jakim jest ochrona praw pracowników, gdyż takie zadania mają charakter głównie wykonawczy i nie wymagają specjalnych kwalifikacji zawodowych.

— Aby móc świadczyć na rzecz małych przedsiębiorstw usługi polegające na przygotowaniu i drukowaniu kart wynagrodzeń, centra przetwarzania danych muszą „być utworzone i składać się wyłącznie z podmiotów wpisanych do rejestru zawodowego”. „Taki wymóg wyklucza osoby zasiadające w zarządzie zagranicznej spółki-matki z udziału w zakładaniu lub w zasiadaniu w zarządzie włoskiej spółki zależnej, jeżeli nie są one wpisane do rejestru zawodowego, o którym mowa. Stanowi to ukrytą formę dyskryminacji, która stosując inne kryterium niż obywatelstwo, osiąga w istocie ten sam cel jak dyskryminacja jawnie oparta na obywatelstwie”. (Opinia rzecznika generalnego Micho przedstawiona w sprawie C-79/01 Payroll Data Services, Rec. 2002, str. I-8923).

— Włoskie przepisy przewidują, że podmiot składający wniosek o wpis do takiego rejestru musi załączyć do niego zaświadczenie o zamieszkaniu. Jeżeli celem tego wymogu zamieszkiwania jest umożliwienie dokonania kontroli i ewentualne ukaranie usługodawców odpowiedzialnych za naruszenie przepisów, wymóg ten wydaje się być zupełnie nieproporcjonalny. Niezależnie od miejsca zamieszkania jest, bez wątpienia możliwe przeprowadzenie kontroli, a w razie potrzeby nałożenie sankcji na jakiegokolwiek centrum przetwarzania danych z siedzibą w jakimkolwiek państwie członkowskim. Wymóg zamieszkiwania nie jest zatem uzasadniony koniecznością ochrony pracowników, na którą powołują się włoskie władze.

— Włoskie przepisy będące przedmiotem skargi stanowią, że także centra przetwarzania danych z siedzibą w innych państwach członkowskich, aby móc świadczyć usługi, muszą posiadać w obrębie ich struktury doradców w dziedzinie zatrudnienia, wpisanych do włoskiego rejestru zawodowego. Obowiązek wpisu do rejestru zawodowego doradców w dziedzinie zatrudnienia wydaje się wykraczać poza to, co jest niezbędne dla ochrony pracowników jak też uzależnia świadczenie usług od uzyskania faktycznego zezwolenia ze strony właściwych władz, bez dokonywania rozróżnienia między stałym a czasowym świadczeniem usług. Pominięcie takiego rozróżnienia prowadzi do „pozabawieniem skuteczności postanowień traktatu mających zapewnić swobodę świadczenia usług” (wyrok z dnia 3 października 2000 r. w sprawie C-58/98 Corsten, Rec., str. I-7919).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 8 września 2006 r. — DNA Verkot Oy

(Sprawa C-366/06)

(2006/C 281/38)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus (Finlandia).

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DNA Verkot Oy.

Pozostałe strony: Sonera Mobile Networks Oy, Viestintävirasto

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE⁽¹⁾ z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), dotyczący środków odwoławczych, należy interpretować w ten sposób, że uznaje się przedsiębiorstwo telekomunikacyjne za uprawnione do zaskarżenia decyzji stwierdzającej, że konkurent tego przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego nie posiada znaczącej pozycji na rynku?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, [sąd krajowy] wnosi o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy sformułowane w art. 4 ust. 1 dyrektywy ramowej 2002/21/WE wymaganie właściwego rozpoznania meritum każdej sprawy oraz zagwarantowania skutecznych środków odwoławczych implikuje, że sąd krajowy może rozpoznać meritum, dokonać oceny prawnej i rozstrzygnąć sprawę i że jego właściwości w tym zakresie nie ogranicza wydana na podstawie art. 7 ust. 4 decyzja Komisji w sprawie analizy rynku wraz z jej uzasadnieniem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, str. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lyon w dniu 8 września 2006 r. — CEDILAC SA przeciwko Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie

(Sprawa C-368/06)

(2006/C 281/39)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Lyon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CEDILAC SA

Strona pozwana: Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy przyjęte przez Francję w celu uchylecia zasady miesięcznego odroczenia są zgodne z art. 17 i art. 18 ust. 4 dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (izba pierwsza) wydanego w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych T-218/03 do T-240/03 Cathal Boyle i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 13 września 2006 r. przez Thomasa Faherty

(Sprawa C-373/06 P)

(2006/C 281/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Thomas Faherty (przedstawiciele: P. Gallagher SC, A. Collins SC i D. Barry, Solicitor)

Druga strona postępowania: Irlandia, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w zakresie w jakim odrzuca on jako niedopuszczalną skargę wniesioną w sprawie T-224/03 Thomas Faherty przeciwko Komisji o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ⁽¹⁾ dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długość całkowitej większej niż 12m w zakresie, w jakim decyzja ta oddala wnioski o zwiększenie zdolności połowowej nowego statku RSW mającego zastąpić statek „MFV Westwars Isle” oraz w zakresie w jakim wyrok ten obciąża Thomasa Faherty kosztami postępowania;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długość całkowitej większej niż 12m w zakresie, w jakim decyzja ta oddala wniosek o zwiększenie zdolności połowowej nowego statku RSW, mającego zastąpić statek „MFV Westwars Isle”;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony z następujących powodów:

Dokonując oceny interesu wnoszącego odwołanie we wniesieniu skargi poprzez odniesienie do daty wydania decyzji 2003/245, a nie daty wniesienia skargi Sąd Pierwszej Instancji zastosował nieprawidłowy test prawny.

Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, który wynika z treści przedłożonych mu dokumentów, co do tego, czy w trakcie trwania postępowania wnoszący odwołanie był właścicielem statku „MFV Westward Isle”.

Stwierdzenie, iż zaskarżona decyzja nie dotyczy wnoszącego odwołanie indywidualnie, jako że „przedmiotowe statki nie istnieją” nie ma żadnej podstawy prawnej, a ponadto jest sprzeczne z uzasadnieniem wyroku Sądu.

Wnoszący odwołanie jest właścicielem statku „MFV Westward Isle” i był jego właścicielem w całym okresie mającym znaczenia dla sprawy. Z tego powodu, nie można twierdzić, że utracił interes prawny, który niewątpliwie miał w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245, w zakresie w jakim skarga ta dotyczyła zwiększenia zdolności połowowej statku RSW „MFV Westward Isle”.

Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie stwierdził, że wnoszący odwołanie nie może wnosić o stwierdzenie nieważności decyzji 2003/245 ze względu na działania przedsięwzięte przez niego i służące zmniejszeniu strat i szkód jakoby spowodowanych przez ten akt.

(¹) Dz.U. L 90, str. 48

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych T-218/03 do T-240/03 Cathan Boyle i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 14 września 2006 r. przez Larry’ego Murphy’ego

(Sprawa C-379/06 P)

(2006/C 281/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Larry Murphy (przedstawiciele: P. Gallagher SC, A. Collins SC, D. Barry, solicitor)

Druga strona postępowania: Irlandia, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w zakresie w jakim odrzuca on jako niedopuszczalną skargę wniesioną w sprawie T-236/03 Larry Murphy przeciwko Komisji o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. (¹) dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żegluga morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długość całkowitej większej niż 12m w zakresie, w jakim decyzja ta odrzuca wniosek o powiększenie zdolności połowowej nowego statku mającego zastąpić statek „MFV Menhaden”;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku

z poprawą bezpieczeństwa, warunków żegluga morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długość całkowitej większej niż 12m w zakresie, w jakim decyzja ta odrzuca wniosek o powiększenie zdolności połowowej nowego statku mającego zastąpić statek „MFV Menhaden”.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony z następujących powodów:

Dokonując oceny interesu prawnego wnoszącego odwołanie we wniesieniu skargi poprzez odniesienie do daty wydania decyzji 2003/245, a nie daty wniesienia skargi, Sąd Pierwszej Instancji zastosował nieprawidłowy test prawny.

Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, który wynika z treści przedłożonych mu dokumentów, co do tego, czy w trakcie trwania postępowania wnoszący odwołanie był właścicielem statku „MFV Menhaden”.

Stwierdzenie, iż zaskarżona decyzja nie dotyczy wnoszącego odwołanie indywidualnie, jako że „przedmiotowe statki nie istnieją” nie ma żadnej podstawy prawnej, a ponadto jest sprzeczne z uzasadnieniem wyroku Sądu.

Wnoszący odwołanie jest właścicielem statku „MFV Menhaden” i był nim w całym okresie mającym znaczenia dla sprawy. Z tego powodu, nie można twierdzić, że utracił interes prawny, który niewątpliwie miał w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245 w zakresie, w jakim skarga ta dotyczyła uzależnionego od względów bezpieczeństwa zwiększenia tonażu statku „MFV Menhaden”.

Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie stwierdził, że wnoszący odwołanie nie może wnosić o stwierdzenie nieważności decyzji 2003/245 ze względu na działania przedsięwzięte przez niego i służące zmniejszeniu strat i szkód jakoby spowodowanych przez ten akt.

(¹) Dz.U. L 90, str. 48

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-397/06)

(2006/C 281/42)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i H. Kundla)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej⁽¹⁾ Republika Estońska uchybiła swoim zobowiązaniom ciążącym na niej z mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do systemu prawa krajowego upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80, str. 29

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-407/06)

(2006/C 281/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾ Królestwo Belgii uchybiło swoim zobowiązaniom ciążącym na nim z mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/105/WE upłynął w dniu 30 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 97

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-416/05)⁽¹⁾

(2006/C 281/44)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 14.1.2006

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r.
— Sinaga przeciwko Komisji(Sprawy połączone T-217/99, T321/00 i T-222/01) ⁽¹⁾

([Cukier — Program POSÉIMA — Rozporządzenie (EWG) nr 1600/92 — Bilans tymczasowego zaopatrzenia w cukier na Azorach — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Pojęcie tradycyjnych dostaw do reszty Wspólnoty — Uzasadnienie — Zachowanie istotnych wymogów proceduralnych])

(2006/C 281/45)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas (Sinaga) SA (Ponta Delgada, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat M. Marques Mendes)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: w sprawie T-217/99 początkowo A. Alves Vieira i P. Oliver, następnie G. Berscheid, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata F. Costa Leite, w sprawach T-221/01 i T-321/00 początkowo A. Alves Vieira i G. Berscheid, następnie G. Berscheid, wspierani początkowo przez adwokata N. Castro Marquesa, następnie przez adwokata F. Costa Leite)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności po pierwsze załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1434/1999 z dnia 30 czerwca 1999 r. ustanawiającego bilans tymczasowego zaopatrzenia w cukier w roku gospodarczym 1999/2000 dla Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich na podstawie rozporządzeń Rady (EWG) nr 1600/92 i (EWG) nr 1601/92 (Dz.U. L 166, str. 58), po drugie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1481/2000 z dnia 6 lipca 2000 r. ustanawiającego bilans tymczasowego zaopatrzenia w cukier w roku gospodarczym 2000/2001 dla Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich na podstawie rozporządzeń Rady (EWG) nr 1600/92 i (EWG) nr 1601/92 (Dz.U. L 167, str. 6) i jego załącznika, oraz po trzecie załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1281/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiającego bilans tymczasowego zaopatrzenia w cukier w okresie od 31 lipca do 31 grudnia 2001 r. dla Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich na podstawie rozporządzeń Rady (EWG) nr 1600/92 i (EWG) nr 1601/92 (Dz.U. L 176, str. 12) w zakresie, w jakim ustalają one ilości cukru uznane za niezbędne dla zaopatrzenia Azorów.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona

2) Skarżąca pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 333 z 20.11.1999Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r.
— Lucchini przeciwko Komisji(Sprawa T-166/01) ⁽¹⁾

(EWWiS — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz środowiska naturalnego — Pomoc Włoch na rzecz przedsiębiorstwa sektora hutnictwa żelaza i stali Lucchini — Odmowa udzielenia zezwolenia na zamierzoną pomoc — Mające zastosowanie ramy prawne — Kwalifikacja zgłoszonych inwestycji do objęcia pomocą na rzecz ochrony środowiska naturalnego — Przesłanki zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem — Uzasadnienie)

(2006/C 281/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Lucchini SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Vezzoli i G. Belotti)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji 2001/466/EWWiS z dnia 21 grudnia 2000 r., w zakresie w jakim uznaje ona za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa w wysokości 13,5 miliarda ITL (6,98 milionów EUR), jaką Włochy zamierzają przyznać przedsiębiorstwu sektora hutnictwa żelaza i stali Lucchini SpA (Dz.U. 2001, L 163, str. 24)

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2001/466/EWWiS z dnia 21 grudnia 2000 r., jaką Włochy zamierzają przyznać przedsiębiorstwu sektora hutnictwa żelaza i stali Lucchini SpA i Siderpotenza SpA, w zakresie w jakim zalicza ona do kwoty pomocy państwa przyznanej Lucchini SpA i uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem kwoty 2,7 miliarda ITL (1,396 miliona EUR) i 1,38 miliarda ITL (713 550 EUR), które odpowiadają zgłoszonym przez władze włoskie inwestycjom służącym ochronie środowiska naturalnego w koksowni i sieci zaopatrywania w wodę i odprowadzania ścieków.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda strona pokrywa połowę kosztów postępowania.

(¹) Dz.U. C 289 z 13.10.2001

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r.
— CAS Succhi di Frutta SpA przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich**

(Sprawa T-226/01) (¹)

*(Odpowiedzialność pozaumowna — Procedura przetargowa
— Wynagrodzenie w naturze — Szkoda poniesiona na rynku,
na którym dokonano wypłaty wynagrodzenia w naturze —
Związek przyczynowy)*

(2006/C 281/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CAS Succhi di Frutta SpA (Castagnaro, Włochy)
(przedstawiciele: G. Roberti, F. Schiaudone i A. Franchi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Cattabriga i L. Visaggio, pełnomocnicy, wspierani przez A. Del Ferro, adwokat)

Przedmiot sprawy

Żądanie naprawienia szkód, jakie skarżąca miał ponieść w następstwie decyzji Komisji C (96) 1916 z dnia 22 lipca 1996 r. oraz C (96) 2208 z dnia 6 września 1996 r., wydanych na podstawie rozporządzenia Komisji nr 228/96 z dnia 7 lutego 1996 r. w sprawie dostaw soków owocowych i dżemów dla ludności Armenii i Azerbejdżanu (Dz.U. L 30, str. 18)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 331 z 24.11.2001

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r.
— British Aggregates przeciwko Komisji**

(Sprawa T-210/02) (¹)

(Pomoc państwa — Opłata środowiskowa od wydobycia kruszywa w Zjednoczonym Królestwie — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Osoba, której decyzja dotyczy indywidualnie — Selektyny charakter — Obowiązek uzasadnienia — Sumienne i bezstronne badanie)

(2006/C 281/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Aggregates Association (Lanark, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Pouncey, solicitor i L. Van den Hende, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Flett i S. Meany, pełnomocnicy)

Interwenient po stronie pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo P. Ormond, a następnie T. Harris i R. Caudwell, pełnomocnicy, wspierane początkowo przez J. Stratford i M. Hall, barristers, a następnie przez M. Hall)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C (2002) 1478 wersja ostateczna z dnia 24 kwietnia 2002 r. dotyczącej sprawy pomocy państwa N 863/01 — Zjednoczone Królestwo/Opłata za wydobycie kruszywa.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Strona skarżąca pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Interwenient pokrywa własne koszty

(¹) Dz.U. C 219 z 14.9.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Moser Baer India przeciwko Radzie

(Sprawa T-300/03) ⁽¹⁾

(Dochodzenia antysubsydyjne — Zapisywalne dyski kompaktowe pochodzące z Indii — Obliczenie kwoty subsydium — Ustalenie szkody — Związek przyczynowy — Prawo do obrony)

(2006/C 281/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Moser Baer India Ltd (New Delhi, Indie) (przedstawiciele: A. P. Bentley, QC, K. Adamantopoulos, adwokat, R. MacLean i J. Branton, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Marquardt, pełnomocnik, G. M. Berrisch, adwokat)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Scharf i K. Talabér-Ricz, pełnomocnicy) oraz Committee of European CD-R and DVD+R Manufacturers (CECMA), poprzednio Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA) (Kolumbia, Niemcy) (przedstawiciele: D. Ehle i V. Schiller, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 960/2003 z dnia 2 czerwca 2003 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz zapisywalnych dysków kompaktowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 138, str. 1).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Strona skarżąca poniesie własne koszty, jak również koszty pozwanej.
- 3) Każdy z interwenientów pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 z 1.11.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 września 2006 r. — Laroche przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-115/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za okres 2001/2002 — Decyzja zatwierdzająca — Termin na wniesienie zażalenia — Obliczenie terminu)

(2006/C 281/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Yvonne Laroche (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylecia decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2003 r. zatwierdzającej sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącej za okres 2001/2002.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja Komisji z dnia 11 czerwca 2003 r. zatwierdzająca sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącej za okres 2001/2002 zostaje uchylona.
- 2) Koszty postępowania ponosi Komisja.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 września 2006 r. — Rossi Ferreras przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-119/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Żądanie uchylecia- Ocena za lata 2001/2002 — Opinia poprzedniego przełożonego — Brak uwzględnienia przez przeprowadzającego ocenę — Żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia — Niedopuszczalność)

(2006/C 281/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Francisco Rossi Ferreras (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabett, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylenia w części sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres 2001/2002 oraz żądanie zapłaty kwoty 30 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę moralną jakoby poniesioną przez skarżącego

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja zatwierdzająca sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres 1.7.2001 do 31.12.2002 zostaje uchylona.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Koszty ponosi Komisja.

(¹) Dz.U. C 156 z 12.6.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 września 2006 r.
L & D przeciwko OHIM — Sämann (Aire Limpio)**

(Sprawa T-168/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejsze graficzne znaki towarowe przedstawiające jodłę, zawierającą w przypadku niektórych z nich elementy słowne — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego zawierającego słowny element „Aire Limpio” — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 281/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: L & D, SA (Huerca de Almeria, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo M. Knospe, następnie S. Miralles Miravet i A. Castedo Garcia, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, urzędnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Julius Sämann Ltd, (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciele: A. Castán Pérez-Gómez i E. Armijo Chávarri)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 marca 2004 r. (sprawa R 326/2003-2), wydanej w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu między Julius Sämann Ltd a L & D, S.A.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. Freixenet przeciwko OHIM (Kształt czarnej matowej wygładzanej butelki)

(Sprawa T-188/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Kształt czarnej matowej wygładzanej butelki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Brak charakteru odróżniającego — Naruszenie prawa do obrony — Artykuł 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 281/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Hiszpania) (przedstawiciele: F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse i D. Moreau, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. de Medrano Caballero, urzędnik)

Przedmiot sprawy

Skarga o unieważnienie na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 lutego 2004 r. (sprawa R 104/2001-4), dotyczącej rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego znaku w kształcie czarnej matowej wygładzanej butelki.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lutego 2004 r. (sprawa R 104/2001-4).
- 2) W pozostałym zakresie skarga została oddalona.
- 3) OHIM ponosi swoje własne koszty postępowania, a także koszty poniesione przez skarżącą.

(¹) Dz.U. C 217 z dn. 28.8.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Freixenet przeciwko OHIM (Kształt białej matowej wygładzanej butelki)

(Sprawa T-190/04) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Kształt białej matowej wygładzanej butelki — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Brak charakteru odróżniającego — Naruszenie prawa do obrony — Artykuł 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 281/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Hiszpania) (przedstawiciele: F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse i D. Moreau, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. de Medrano Caballero, urzędnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 lutego 2004 r. (sprawa R 97/2001-4), dotyczącą rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego znaku w kształcie białej matowej wygładzanej butelki.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lutego 2004 r. (sprawa R 97/2001-4).
- 2) W pozostałym zakresie skarga została oddalona.
- 3) OHIM ponosi swoje własne koszty postępowania, a także koszty poniesione przez skarżącą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z dn. 7.8.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Tesco Stores (METRO)

(Sprawa T-191/04) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny METRO — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy METRO — Wygaśnięcie ochrony wcześniejszego krajowego znaku towarowego)

(2006/C 281/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: R. Kaase, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, urzędnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Tesco Stores Ltd (Cheshunt, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister)

Przedmiot sprawy

Skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 marca 2004 r. (sprawa R 486/2003-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG i Tesco Stores Ltd

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 marca 2004 r. (sprawa R 486/2003-1).
- 2) OHIM ponosi swoje własne koszty postępowania, a także koszty poniesione przez skarżącą.
- 3) Interwenient ponosi swoje własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z dn. 7.8.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Tillack przeciwko Komisji

(Sprawa T-193/04) ⁽¹⁾

(Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w sprawie ujawnienia informacji poufnych — Podejrzenie korupcji i naruszenia tajemnicy służbowej — Przekazanie krajowym organom wymiaru sprawiedliwości informacji o faktach mogących być przedmiotem postępowania karnego — Przeszukanie w miejscu zamieszkania i pracy dziennikarza — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Skarga o odszkodowanie — Związek przyczynowy — Postępowanie wyczerpujące znamiona naruszenia prawa)

(2006/C 281/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hans-Martin Tillack (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: I. Forrester, QC, T. Bosly, C. Arhold, N. Flandin, J. Herrlinger i J. Siaens, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Docksey i C. Ladenburger, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: International Federation of Journalists (IFJ) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: A. Bartosch i T. Grupp, adwokaci)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności aktu, którym w dniu 11 lutego 2004 r. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) przekazał niemieckim i belgijskim organom wymiaru sprawiedliwości informacje dotyczące podejrzenia naruszenia tajemnicy służbowej oraz korupcji, a po drugie żądanie naprawienia szkody, jakiej skarżący doznał wskutek przekazania tych informacji oraz opublikowania przez OLAF komunikatów prasowych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Umarza się postępowanie w zakresie żądania przedstawienia dokumentów.
- 3) Skarżący zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję, w tym w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych.
- 4) International Federation of Journalists pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 9.10.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. — Włochy oraz Wam przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-304/04 i T-316/04) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Pożyczki o obniżonym oprocentowaniu mające na celu umożliwienie utworzenie stałych placówek w krajach trzecich — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócenie konkurencji — Uzasadnienie)

(2006/C 281/57)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: początkowo A. Cingolo, a następnie P. Gentili, avvocati dello Stato) oraz Wam SpA (Cavezzo di Modena, Włochy) (przedstawiciel: E. Giliani, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/177/WE z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie pomocy państwa nr C 4/2003 (ex NN 102/2002) przyznanej przez Włochy Wam SpA (Dz.U. 2006, L 63, str. 11).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2006/177/WE z dnia 19 maja 2004 r., w sprawie pomocy państwa nr C 4/2003 (ex NN 102/2002) przyznanej przez Włochy Wam SpA (Dz.U. 2006, L 63, str. 11).
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja ponosi własne koszty, a także zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Republikę Włoską w sprawie T-304/04 oraz przez Wam w sprawie T-316/04, w tym poniesionymi w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 9.10.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. DEF-TEC Defense Technology przeciwko OHIM — Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)

(Sprawa T-6/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Istnienie zgody właściciela znaku towarowego)

(2006/C 281/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DEF-TEC Defense Technology GmbH (Francfort-sur-le Main, Niemcy) (przedstawiciel: H. Daniel, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Defense Technology Corporation of America (Jacksonville, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: G. Würtenberger i R. Kunze, avocats)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 listopada 2004 r. (sprawa R 493/2002 2), wydaną w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu między DEF-TEC Defense Technology GmbH a Defense Technology Corporation of America

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 8 listopada 2004 r. (sprawa R 493/2002-2).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą, z wyłączeniem kosztów związanych z interwencją.
- 3) Skarżąca ponosi koszty związane z interwencją.
- 4) Interwenient pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 2.4.2005

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. — Monte di Maksima przeciwko OHIM — Höfferle Internationale (Valle della Luna)

(Sprawa T-96/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wcześniejszego graficznego wspólnotowego znaku towarowego VALLE DE LA LUNA — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 2 lit. a) i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 281/59)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Monte di Massima SAS di Pruneddu Leonardo & C. (Viddalba, Włochy) (przedstawiciele: E. Masu i P. Pittalis, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M.L. Capostagno, urzędnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: J.M. Höfferle Internationale Handelsgesellschaft mbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: G. Bruggmann, avocat)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 listopada 2004 r. (sprawa R 269/2004-1), wydanej w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu między Monte di Massima SAS di Pruneddu Leonardo & C. a J.M. Höfferle Internationale Handelsgesellschaft mbH.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz przez interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.5.2005

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 września 2006 r.
— Meric przeciwko OHIM — Arbora & Ausonia (PAM-
PIM'S BABY-PROP)**

(Sprawa T-133/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejsze krajowe graficzne i słowne znaki towarowe PAM-PAM — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PAM-PIM'S BABY-PROP — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 281/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gérard Meric (Paryż, Francja) (przedstawiciel: P. Murzeau, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Rassat, pełnomocnik)

Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM: Arbora & Ausonia, SL (Barcelona, Hiszpania)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 stycznia 2005 r. w sprawie R 250/2004-1, dotyczącą sprzeciwu uprawnionego z krajowych słownych i graficznych znaków towarowych PAM-PAM wobec rejestracji słownego znaku towarowego PAM-PIM'S BABY-PROP (postępowanie w sprawie sprzeciwu nr B 505 067).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. — Bayer CropScience i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-34/05) ⁽¹⁾

(Środki ochrony roślin — Substancja aktywna endosulfan — Przegląd zezwolenia na dopuszczenie do obrotu — Skarga na bezczynność — Umorzenie postępowania)

(2006/C 281/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayer CropScience AG (Monheim, Niemcy), Makhteshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Niderlandy), Alfa Georgika Efodia A EVE (Ateny, Grecja) i Aragonesas Agro SA (Madryd, Hiszpania) [przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciel: B. Doherty, pełnomocnik]

Interwenient wspierający stronę skarżącą: European Crop Protection Association (ECPA) (Bruksela, Belgia) [przedstawiciele: D. Waelbroeck, U. Zinsmeister i N. Rampa, adwokaci]

Interwenient wspierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii [przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcomo, abogado del Estado]

Przedmiot sprawy

Skarga na bezczynność zmierza do stwierdzenia, że Komisja niezgodnie z prawem nie dokonała analizy informacji przedłożonych przez stronę skarżącą w ramach przeglądu zezwolenia na wprowadzenie do obrotu substancji aktywnej endosulfanu, zgodnie z dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1).

Sentencja postanowienia

- 1) Sprawa zostaje umorzona.
- 2) Komisja i strona skarżąca pokrywają swe własne koszty.
- 3) Komisja i wnioskodawcy pokrywają swe własne koszty poniesione w postępowaniu w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych.

4) Królestwo Hiszpanii i European Crop Protection Association pokrywają swe własne koszty.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 września 2006 r. — Comunidad autónoma de Madrid i Mintra przeciwko Komisji

(Sprawa T-148/05) (¹)

(Dostarczanie danych dotyczących procedury nadmiernego deficytu publicznego — Rozporządzenie (WE) nr 3605/93 — Europejski System Rachunków 1995 (ESA 95) — Rozporządzenie (WE) nr 2223/96 — Pismo Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (Eurostat) — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt podlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2006/C 281/62)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad autónoma de Madrid i Mintra, infraestructuras del transporte (Mintra i Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: C. Fernandez Vicién, D. Ortega Peciña i J. Sabater Marotias, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Diaz-Llanos La Roche i L. Escobar Guerrero, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (Eurostat) z dnia 3 lutego 2005 r., dotyczącej zaklasyfikowania Madrid infraestructuras del transporte (Mintra) do sektora „instytucji rządowych” w europejskim systemie rachunków 1995 (ESA 95).

Sentencja postanowienia

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Skarżący zostają obciążeni kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 września 2006 r. — AEPI przeciwko Komisji

(Sprawa T-242/05) (¹)

(Prawo autorskie i prawa pokrewne — Postępowanie w sprawie stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Umożnienie postępowania dotyczącego skargi wniesionej przez jednostkę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)

(2006/C 281/63)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktiasias (AEPI AE) (Maroussi, Grecja) (przedstawiciel: T. Asprogerakas-Grivas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Christoforou i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 kwietnia 2005 r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Republice Greckiej wraz z wnioskiem o wydanie orzeczenia co do istoty sprawy.

Sentencja

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.8.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 września 2006 r. — Finlandia przeciwko Komisji(Sprawa T-350/05) ⁽¹⁾

(Kwestie incydentalne — Zarzut niedopuszczalności — Działanie niewywołujące skutków prawnych — Środki własne Wspólnot Europejskich — Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Odsetki za zwłokę przewidziane w art. 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Negocjacje dotyczące porozumienia w sprawie warunkowej płatności)

(2006/C 281/64)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Republika Finlandii (przedstawiciele: T. Pynnä i E. Bygglin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Aalto i G. Wilms, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (sekretariat generalny), zawartej w piśmie z dnia 8 lipca 2005 r., w którym Komisja odmówiła wszczęcia negocjacji z Republiką Finlandii dotyczących warunkowych płatności należności celnych nałożonych z mocą wsteczną, których zapłaty przez Finlandię wraz z odsetkami za zwłokę licznymi do dnia zapłaty Komisja domaga się w postępowaniu w sprawie naruszenia nr 2003/2180, wszczętym na podstawie art. 226 WE.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2006 r. — Otto przeciwko OHIM — L'Altra Moda (l'Altra Moda)

(Sprawa T-224/06)

(2006/C 281/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Otto (GmbH & Co KG) (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: C. Rohnke i M. Munz, lawyers)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: L'Altra Moda SpA (Rzym, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 czerwca 2006 r., zgłoszenie nr R793/2005-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: L'Altra Moda SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „l'Altra Moda” dla towarów należących do klas 3, 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy graficzny znak towarowy „Alba Moda” dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie przepisu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na to, iż Izba Odwoławcza niesłusznie uznała, że pozostające w sprzeczności znaki towarowe nie są do siebie podobne.

Naruszenie przepisu art. 74 rozporządzenia ze względu na fakt, iż Izba Odwoławcza nie poinformowała skarżącej o swoim zamiarze nieuwzględnienia argumentu dotyczącego charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania i oddaleniu roszczenia skarżącej w tym zakresie.

Naruszenie przepisu art. 74 rozporządzenia ze względu na fakt, iż Izba Odwoławcza nie podjęła koniecznych kroków celem określenia stopnia odróżnialności znaku towarowego „Alba Moda”.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 30 czerwca 2006 r. w sprawie F-87/05 Ott i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 września 2006 r. przez Ott i in.

(Sprawa T-250/06 P)

(2006/C 281/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Martial Ott (Oberanven, Luksemburg), Fernando Lopez Tola (Luksemburg, Luksemburg) i Francis Weiler (Itzig, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Druża strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 czerwca 2006 r. w sprawie F-87/05;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów, wydatków i honorariów i obciążenie nimi Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu wnoszący je twierdzą, że Sąd dopuścił się uchybień proceduralnych odrzucając skargę jako oczywiście niedopuszczalną w odniesieniu do F. Weilera. Ponadto wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd dopuścił się uchybień proceduralnych przy badaniu merytorycznym zarzutów opartych na naruszeniu art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, naruszeniu ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45, naruszeniu zasady zakazu dyskryminacji, a także na oczywistym błędzie w ocenie.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 28 czerwca 2006 r. w sprawie F-39/05 Beau przeciwko Komisji, wniesione w dniu 7 września 2006 r. przez Marie-Yolande Beau

(Sprawa T-252/06 P)

(2006/C 281/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Marie-Yolande Beau (Paryż, Francja) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, avocats)

Druża strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszego odwołania;
- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 28 czerwca 2006 r. w sprawie F-39/05;
- uwzględnienie żądań uchylenia i zapłaty odszkodowania przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu wnosząca je twierdzi, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe dokonując błędnej kwalifikacji prawnej niektórych okoliczności faktycznych oraz że dopuścił się uchybienia procesowego, które negatywnie wpłynęło na jej prawo do obrony.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 29 czerwca 2006 r. w sprawie F-11/05 Chassagne przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 września 2006 r. przez Oliviera Chassagnego

(Sprawa T-253/06 P)

(2006/C 281/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Olivier Chassagne (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, avocats)

Druża strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 29 czerwca 2006 r. w sprawie F-11/05;
- uwzględnienie żądań uchylenia i zapłaty odszkodowania przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszym zarzucie swego odwołania wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się uchybienia procesowego mającego wpływ na prawo do obrony przez to, że nie miał on możliwości przedstawienia swych uwag w odniesieniu do dokumentów, na których Sąd oparł swą argumentację oraz przez to, że niektóre dowody przedłożone przez skarżącego jak również pewne dokumenty złożone w trakcie postępowania nie zostały uwzględnione. W swym drugim zarzucie wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe poprzez zniekształcenie zarzutów skargi oraz przez błędną wykładnię postanowień regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich. Jego zdaniem Sąd także dopuścił się oczywistych błędów w ocenie okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. Budějovický Budvar przeciwko OHIM — Anheuser-Busch (BUD)

(Sprawa T-255/06)

(2006/C 281/69)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Republika Czeska) (przedstawiciel: F. Fajgenbaum, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Anheuser-Busch, Incorporated

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie R 241/2005-2;
- oddalenie wniosku o rejestrację słownego wspólnotowego znaku towarowego „BUD” dla usług należących do klas 16, 21, 25 i 32 — zgłoszenie nr 1 257 849;
- przesłanie orzeczenia Sądu do OHIM;
- obciążenie spółki Anheuser-Busch kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Anheuser-Busch, Incorporated

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „BUD” dla usług należących do klas 16, 21, 25 i 32 — zgłoszenie nr 1 257 849

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: prawo do używania chronionego oznaczenia pochodzenia „BUD” w odniesieniu do piwa

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 62 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ oraz art. 20 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95 ⁽²⁾ ze względu na to, iż zdaniem skarżącej Izba Odwoławcza nie ma kompetencji do orzekania o ważności chronionego oznaczenia pochodzenia, na które skarżąca powołała się w swym sprzeciwie. Skarżąca podnosi również, że oznaczenie „BUD” stanowi oznaczenie pochodzenia, chronione we Francji i w Austrii. Nadto skarżąca powołuje się na błędne zastosowanie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 40/94 ze względu na to, iż jej zdaniem oznaczenie pochodzenia „BUD” stanowi oznaczenie używane w działalności handlowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 1994 r., str. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r., wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303 z 1995 r., str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. Budějovický Budvar przeciwko OHIM Anheuser-Busch (słowny znak towarowy „BUD”)

(Sprawa T-257/06)

(2006/C 281/70)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Republika Czeska) (przedstawiciel: F. Fajgenbaum, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Anheuser-Busch, Incorporated

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie R 802/2004-2;
- oddalenie wniosku o rejestrację słownego znaku towarowego „BUD” dla usług należących do klas 35, 38, 41 i 42 — zgłoszenie nr 1 737 121;
- przesłanie orzeczenia Sądu do OHIM;
- obciążenie spółki Anheuser-Busch kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Anheuser-Busch, Incorporated

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BUD” dla usług należących do klas 35, 38, 41 i 42 — zgłoszenie nr 1 737 121

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: prawo do używania chronionego oznaczenia pochodzenia „BUD” w odniesieniu do piwa

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 62 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94⁽¹⁾ oraz art. 20 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95⁽²⁾ ze względu na to, iż zdaniem skarżącej Izba Odwoławcza nie ma kompetencji do orzekania o ważności chronionego oznaczenia pochodzenia, na które skarżąca powołała się w swym sprzeciwie. Skarżąca podnosi również, że oznaczenie „BUD” stanowi oznaczenie pochodzenia, chronione we Francji i w Austrii. Nadto skarżąca powołuje się na błędne zastosowanie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 40/94 ze względu na to, iż jej zdaniem oznaczenie pochodzenia „BUD” stanowi oznaczenie używane w działalności handlowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 1994 r., str. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r., wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303 z 1995 r., str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2005 r. — Arktouros przeciwko Komisji

(Sprawa T-260/06)

(2006/C 281/71)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Etairia Prostatias kai Diacheirisis Fysikou Perivallontos kai Agrias Zois Arktouros (Saloniki, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i N. Keramidas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2006) 3181 wersja ostateczna z dnia 7 lipca 2006 r., o której skarżąca została powiadomiona w dniu 10 lipca 2006 r., w sprawie przerwania programu „Conservation actions in the Northern Pindos National Park” — Ellas — LIFE03 NAT/GR/000089 i w sprawie zwrotu pomocy w wysokości 264 684,00 EUR wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 4 659,53 EUR;
- odliczenie kwoty wynoszącej 55 658,28 EUR od kwoty podlegającej zwrotowi z tytułu wydatków kwalifikujących się dokonanych w ramach programu;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi jako argument główny, że naruszenie przez Komisję przepisu, który należy do istotnych przepisów programu LIFE, stanowi naruszenie reguły prawnej w rozumieniu art. 230 WE, co pociąga za sobą nieważność wspomnianej decyzji Komisji K(2006) 3181 wersja ostateczna.

Po drugie skarżąca uważa, że Komisja popełniła istotny błąd w ocenie, jeżeli chodzi o zdolność skarżącej do doprowadzenia programu do końca mimo wystąpienia z niego dwóch innych uczestników, co uzasadnia stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie rozwiązania stosunków umownych i zwrotu udzielonej pomocy.

W drugiej kolejności skarżąca żąda odliczenia od kwoty, która ma być zwrócona, 55 658,28 EUR z tytułu wydatków kwalifikujących się dokonanych w ramach programu

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Grecja przeciwko Komisji**(Sprawa T-263/06)**

(2006/C 281/72)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* Republika Grecka (przedstawiciele: I. Halkias i G. Kanellopoulos)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 lipca 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), notyfikowanej jako dokument nr K(2006) 3331 wersja ostateczna i opublikowanej pod nr 2006/554/WE⁽¹⁾,
- tytułem żądania ewentualnego zmiana decyzji zgodnie z tym, co podano poniżej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja w ramach rozliczania rachunków zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 729/70⁽²⁾ wyłączyła z finansowania wspólnotowego m.in. niektóre wydatki Republiki Greckiej w sektorze środków towarzyszących na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, które zostały zgłoszone w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR.

Skarżąca podnosi jako zarzut ogólny dla stwierdzenia nieważności decyzji Komisji K(2006) 3331 wersja ostateczna naruszenie istotnego wymogu proceduralnego procedury rozliczania rachunków, który został ustanowiony w art. 8 ust. 1 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia nr 1663/95⁽³⁾. Twierdzi ona, że Komisja zaniechała przeprowadzenia z władzami greckimi rozmów dwustronnych w sprawie oceny wagi obciążających ją naruszeń i w sprawie szkody finansowej, jaką poniosły Wspólnoty Europejskie, a w drugiej kolejności podnosi ona brak właściwości *ratione temporis* Komisji do wprowadzenia spornych korekt finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 9.8.2006 r., str. 12.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, Dz.U. L 94 z 28.4.1970 r., str. 13.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 158 z 8.7.1995, str. 6).

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji**(Sprawa T-267/06)**

(2006/C 281/73)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Republika Włoska (przedstawiciel: G. Aiello, *Avvocato dello Stato*)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2006) 3331 z dnia 27 lipca 2006 r., notyfikowanej w dniu 28 lipca 2006 r., w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki Republiki Włoskiej w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Gwarancji, i obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji K(2006) 3331 z dnia 27 lipca 2006 r. w części, w której wyłącza ona z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki Republiki Włoskiej w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Gwarancji.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi naruszenie lub wadliwe zastosowanie następujących przepisów:

- Część 4 punkt iv) załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 158 z 8.7.1995, str. 6);
- Artykuł 23, 24 i art. 30 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297 z dnia 21.11.1996, str. 1);
- Artykuł 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 659/97 z dnia 16 kwietnia 1997 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 2200/96 (Dz.U. L 100 z 17.4.1997 r., str. 22);

— Artykuł 4 ust. 3, art. 8 i art. 24 ust. 3 oraz załącznik III pkt 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 562/2000 z dnia 15 marca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny (Dz.U. L 68 z 16.3.2000 r., str. 22).

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2006 r. — Rautaruukki przeciwko OHIM (RAUTARUUKKI)

(Sprawa T-269/06)

(2006/C 281/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rautaruukki Oyj (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciel: P. Hagman, lawyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 lipca 2006 r., orzeczenie, iż będący przedmiotem zgłoszenia nr 3 608 081 wspólnotowy znak towarowy RAUTARUUKKI powinien być uznany za odróżniający i nadający się do zarejestrowania oraz przesłanie akt sprawy do OHIM celem dokonania rejestracji znaku;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „RAUTARUUKKI” dla towarów należących m. in. do klasy 6 — zgłoszenie nr 3 608 081

Decyzja eksperta: oddalenie wniosku o rejestrację w zakresie obejmującym towary należące do klasy 6

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie przepisu art. 7 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na to, iż znak towarowy „RAUTARUUKKI” uzyskał charakter odróżniający w odniesieniu do towarów z klasy 6 w następstwie szerokiego długoterminowego używania.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Sun Chemical Group BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-282/06)

(2006/C 281/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun Chemical Group BV (Weesp, Niderlandy), Siegwerk Druckfarben AG (Siegburg, Niemcy), Flint Group Germany GmbH (Stuttgart, Niemcy) (Przedstawiciel: adwokat N. Dodoo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie COMP/M.4071 — Appolo/Akzo Nobel IAR

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na podstawie art. 230 WE w celu stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie COMP/M.4071 — Appolo/Akzo Nobel IAR, w której uznano zgłoszoną koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Skarżące utrzymują, że Komisja bezwarunkowo zezwoliła na koncentrację bez przeprowadzenia uważnej, szczegółowej i konsekwentnej analizy, do której koncentracja ta dawała podstawę, zważywszy na poważne problemy, jakie miała ona stwarzać dla konkurencji. Zdaniem skarżących, z analizy decyzji, oceny odpowiedzi udzielonych przez wszystkie skarżące na ankietę Komisji dotyczącą warunków rynkowych oraz badania cech charakterystycznych spornej gałęzi przemysłu wynika, że Komisja nie wzięła pod uwagę lub — o ile twierdzi ona przeciwnie — niedostatecznie oceniła okoliczności dowodowe, które były kluczowe dla przeprowadzenia pełnego i dokładnego badania zgłoszonej koncentracji.

Skarżące twierdzą ponadto, że Komisja nie uwzględniła nie tylko własnych wytycznych w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw⁽¹⁾, lecz również zastrzeżeń wniesionych przez skarżące oraz przedstawionych przez nie dowodów. Skarżące dodają, że w kilku aspektach Komisja oparła się w oczywisty sposób wyłącznie na informacjach przedstawionych przez strony koncentracji, bez zbadania ich dokładności, co spowodowało, że decyzja zawiera błędy co do okoliczności prawnych, faktycznych i błędy w ocenie.

Z uwagi na przedstawione wyżej okoliczności skarżące stwierdzają, że Komisja powinna była uzasadnić rozumowanie prowadzące ją do udzielenia zezwolenia na przeprowadzenie zgłoszonej koncentracji, czego zdaniem skarżących Komisja nie uczyniła, naruszając w ten sposób ciążący na niej obowiązek uzasadnienia, a więc art. 253 WE.

(¹) Dz.U. 2004, C 31, str. 5-18.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Izar Construcciones Navales przeciwko Komisji

(Sprawa T-381/03) (¹)

(2006/C 281/76)

Język postępowania: hiszpański

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.1.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Izar Construcciones Navales przeciwko Komisji

(Sprawa T-382/03) (¹)

(2006/C 281/77)

Język postępowania: hiszpański

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.1.2004.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Drazdansky przeciwko OHIM — Bad Heilbrunner Naturheilmittel (VITACAN)

(Sprawa T-383/04) (¹)

(2006/C 281/78)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 314 z 18.12.2004.

SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2006 r. — Duyster przeciwko Komisji

(Sprawa F-82/06)

(2006/C 281/79)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Tineke Duyster (Oetrange, Luksemburg) [przedstawiciel: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną lub ewentualnie za w części dopuszczalną;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 11 maja 2006 r. w części dotyczącej zażalenia R/91/06 lub ewentualnie jej częściowe uchylenie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- ponadto, strona skarżąca podtrzymuje te same żądania, które przedstawiła już w sprawie F-18/06 ⁽¹⁾.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach spraw F-51/05 ⁽²⁾ et F-18/06 skarżąca zakwestionowała już okoliczność udzielenia jej przez Komisję urlopu wychowawczego na okres od dnia 1 listopada 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r., a następnie ustalenia pismem z dnia 17 listopada 2005 r. daty rozpoczęcia urlopu wychowawczego na dzień 8 listopada 2004 r.

Mając wątpliwości co do kwalifikacji prawnej tego pisma, skarżąca jednocześnie złożyła zażalenie i wniosła skargę w dniu 13 lutego 2006 r. (F-18/06). Komisja podnosi odnośnie do skargi zarzut niedopuszczalności, a zażalenie uznała za niedopuszczalne decyzją z dnia 11 maja 2006 r.

W niniejszej sprawie skarżąca podnosi, że konsekwencją wymienionych wyżej faktów jest to, że nie istnieje żaden środek odwoławczy od decyzji zawartej w piśmie z dnia 17 listopada 2005 r. i niemożliwe jest przez to uzyskanie odszkodowania w związku z ustaleniami organu powołującego tam zawartymi. Jest to sprzeczne z regulaminem pracowniczym oraz zasadami prawnymi wspólnymi państwom członkowskim i Wspólnotom.

Na poparcie swej skargi na decyzje o niedopuszczalności skarżąca podnosi w szczególności: i) błędy w ocenie stanu faktycznego zawarte w decyzji; ii) naruszenie treści i przesłanek art. 90 regulaminu pracowniczego; iii) sprzeczności; iv) brak jasności i zaniechania decyzji; v); naruszenie treści i przesłanek art. 24 i 25 regulaminu pracowniczego; vi) naruszenie orzecznictwa odnośnie do dopuszczalności; vii); sytuację niepewności stworzoną przez Komisję co do kwalifikacji prawnej pisma z dnia 17 listopada 2005 r. viii) naruszenie zasad proporcjonalności, uzasadnionych oczekiwań, równości traktowania i pewności prawa, jak również naruszenie zasady równowagi interesów, nieprzestrzeganie obowiązku informowania przez pracodawcę, naruszenie prawa do skorzystania ze środków odwoławczych, naruszenie zasady praworządności oraz zasady dobrej administracji; x) brak dowodu na potwierdzenie organu powołującego, iż treść wniosku przedstawionego przez skarżącą wchodzi już w zakres sprawy F-51/05.

Co do istoty sprawy skarżąca podnosi zarzuty bardzo podobne do zarzutów, które podniosła w sprawie F-18/06.

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 1.7.2006

⁽²⁾ Dz.U. C 217 z 3.9.2005 (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod nr T-249/05, a następnie przeniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.).

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2006 r. — Pantalis przeciwko Komisji

(Sprawa F-88/06)

(2006/C 281/80)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Pantalis (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidias, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 18 kwietnia 2006 r. w części dotyczącej: a) dorozumianej odmowy organu powołującego dostosowania wynagrodzenia skarżącego zgodnie z regulaminem pracowniczym w związku z faktem posiadania na utrzymaniu dziecka, nad którym sprawuje opiekę naprzemienną, b) odmowy organu powołującego wypłacenia kosztów podróży dziecka z miejsca pochodzenia skarżącego, stosownie do regulaminu pracowniczego;
- nakazanie wypłacenia a posteriori ww. kwot wraz z odsetkami
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji sprawujący opiekę naprzemienną nad dzieckiem, którego matka jest również urzędnikiem Wspólnot Europejskich, po pewnym okresie zatrudnienia poza Europą powrócił do Brukseli i zwrócił się z wnioskiem o wypłatę dodatków związanych z dzieckiem. Urzędnik zajmujący się sprawą zażądał przedstawienia oryginału oświadczenia o porozumieniu między byłymi małżonkami w przedmiocie zmiany uprawnień skarżącego. Oświadczenie to zostało przedstawione wyłącznie w postaci elektronicznej, w związku z czym administracja nie nadała biegu wnioskowi skarżącego.

Na poparcie skargi skarżący powołuje się na naruszenie art. 67 regulaminu pracowniczego oraz art. 7 i 8 załącznika VII do regulaminu rozumianych w sposób przyjęty w orzecznictwie. Uważa on między innymi, że uznanie administracyjne nie jest nieograniczone i że powinny być przestrzegane zasady dobrej administracji i proporcjonalności. Tym samym wymagane dowody powinny być bezpośrednio związane z wnioskowaną wypłatą oraz powinny być określone w obowiązujących przepisach, czyli powinny być absolutnie niezbędne do ustalenia wypłacanej kwoty.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Lohiniva przeciwko Komisji**(Sprawa F-98/06)**

(2006/C 281/81)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Risto Lohiniva (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: V. Teperi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 30 maja 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego;
- stwierdzenie, że poczynszy od dnia 16 stycznia 2006 r. skarżący wciąż ma prawo dokonywać przelewów 35 % swojego wynagrodzenia netto, która to kwota podlega współczynnikowi przelewu według państwa, do Finlandii;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący dokonywał przelewów części wynagrodzenia do Finlandii, swojego państwa pochodzenia, przy zastosowaniu współczynnika korygującego zgodnie z art. 17 załącznika VII starego regulaminu pracowniczego. W ramach programu wymiany urzędników pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi w latach 2004 i 2005 został przeniesiony do Finlandii. W tym okresie Komisja przesyłała do Finlandii całe jego wynagrodzenie, odpowiednio powiększone w związku z zastosowaniem współczynnika przelewu. W styczniu 2006 r., gdy skarżący powrócił do Brukseli, odmówiono mu możliwości ponownego dokonywania przelewów do Finlandii części wynagrodzenia, które przelewał tam przed przeniesieniem. W tym względzie administracja podnosi, że wspomniany przepis został zmieniony w związku z wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego, a skarżący nie spełnia warunku przewidzianego w art. 17 ust. 2 lit. a) załącznika XIII regulaminu pracowniczego koniecznego do zachowania tego przywileju.

W swojej skardze skarżący podnosi, że o ile korzystał z możliwości przelewu zarówno podczas przeniesienia do Finlandii jak i przedtem, to jego przypadek wchodzi w zakres art. 17 ust. 2 lit. a) załącznika XIII regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Lübking i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-105/06)**

(2006/C 281/82)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Johannes Lübking (Bruksela, Belgia) i in. (przedstawiciel: B. Cortese i C. Cortese, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego ogłoszonej w Informacji administracyjnej nr 85-2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w zakresie, w jakim przewiduje awans skarżących do grupy zaszerogowania A*9, stopień 1;
- ewentualnie, uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 23 maja 2006 r. w zakresie, w jakim oddała zażalenie złożone przez skarżących;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, kwestionują decyzję organu powołującego o ich awansowaniu w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. do nowej grupy zaszerogowania A*9, włączonej do struktury od dnia 1 maja 2004 r. pomiędzy grupami zaszerogowania A*8 (była grupa A7) a A*10 (była grupa A6). Skarżący podnoszą, że organ powołujący powinien był ich awansować nie do grupy zaszerogowania A*9, lecz do grupy zaszerogowania A*10, tak jak uczynił to w ramach postępowania w sprawie awansu w 2004 r. w odniesieniu do urzędników, którzy tak jak skarżący w dniu 30 kwietnia 2004 r. byli zaszerogowani do grupy A7 i spełniali wymogi awansu do wyższej grupy zaszerogowania A6.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia zasady równości traktowania i zasady ekspektatywy rozwoju kariery. Skarżący podnoszą, że na podstawie tych zasad urzędnicy, którzy w dniu 30 kwietnia 2004 r. zostali zaszerogowani do grupy zaszerogowania A7 (zmienionej na A*8 począwszy od 1 maja 2004 r.) i spełniali wymogi awansu do wyższej grupy zaszerogowania powinni wszyscy podlegać identycznym warunkom przebiegu kariery zawodowej. Tymczasem urzędnicy, którzy zostali awansowani w listopadzie 2004 r. w postępowaniu w sprawie awansu w 2004 r. — czyli po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego — po awansie zostali zaszerogowani do grupy A*10, podczas gdy osoby — takie jak skarżący — awansowani w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. zostali zaszerogowani jedynie do niższej grupy, tzn. do grupy pośredniej A*9, choć obie wspomniane grupy osób znajdowały się w sytuacji pod każdym względem porównywalnej.

W ramach tego zarzutu skarżący podnoszą również zarzut bezprawności w rozumieniu art. 241 WE w odniesieniu do ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego mających zastosowanie w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. czy, tym bardziej, w odniesieniu do art. 45 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, w zakresie, w jakim przepisy te nie przewidują przepisów przejściowych mających na celu zapewnienie przestrzegania zasady równości traktowania i zasady ekspektatywy rozwoju kariery wobec urzędników w grupie zaszerogowania A7 w dniu 30 kwietnia 2004 r. i spełniających wówczas wymogi awansu do wyższej grupy zaszerogowania A6.

Na podstawie drugiego zarzutu skarżący podnoszą naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Podkreślają mianowicie, że art. 10 ust. 5 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego mających zastosowanie w postępowaniu w sprawie awansu w 2004 r. gwarantuje urzęd-

nikom A7, którzy spełniali wymogi awansu w dniu 30 kwietnia 2004 r. (i zostali przeszerogowani do grupy A*8 w dniu 1 maja 2004 r.) warunki rozwoju kariery zawodowej porównywalne do warunków, jakie mieli w ramach struktury karier mającej zastosowanie przed tą datą, przewidując, poprzez użycie fikcji prawnej (awans ze skutkiem wstecznym), ich awans z grupy zaszerogowania A*8 bezpośrednio do grupy zaszerogowania A*10. Skarżący podnoszą, że wydanie przepisów przejściowych stworzyło po ich stronie uzasadnione oczekiwania, iż przepisy o takich samych skutkach zostaną wydane dla celów kolejnych postępowań w sprawie awansu.

Trzeci zarzut dotyczy braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Skarżący podkreślają w tym względzie, że nawet jeśli przez swój charakter decyzja o awansie nie musi zawierać szczególnego uzasadnienia wyboru organu powołującego, to administracja jest niemniej zobowiązana uzasadnić swój wybór w ramach odpowiedzi na zażalenie złożone na tę decyzję. Tymczasem w niniejszym przypadku, organ powołujący odpowiedział jedynie bardzo powierzchownie na zarzuty skarżących, a w szczególności nie ustosunkował się do kwestii podstawowej podniesionej w zażaleniu, która dotyczy nierówności traktowania pomiędzy urzędnikami w grupie A7 (przeszerogowanymi do grupy A*8) awansowanymi w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. a ich odpowiednikami awansowanymi w postępowaniu w sprawie awansu w 2004 r.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2006 r. — Erbežnik przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-106/06)

(2006/C 281/83)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Anže Erbežnik (Luksemburg, Luksemburg) [przedstawiciel: P. Peče, avocat]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji sekretariatu generalnego Parlamentu Europejskiego nr 110029 z dnia 1 czerwca 2006 r.;
- stwierdzenie, że skarżący pozostawał z panią H. (obecnie panią Erbežnik) w związku pozamałżeńskim uznanym prawnie na podstawie zasad pierwotnego prawa wspólnotowego od momentu podjęcia przez niego służby w charakterze prawnika lingwisty w Parlamencie Europejskim i sąd ma prawo do dodatku na zagospodarowanie wypłacanego przez Parlament Europejski w pełnej wysokości przewidzianej dla małżeństw i obliczanej na podstawie dodatku na gospodarstwo domowe;

- ewentualnie, zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do uwzględnienia zmiany stanu cywilnego skarżącego (po zawarciu związku małżeńskiego) zgodnie z zasadą proporcjonalności i przyznania mu dodatku na zagospodarowanie w pełnej wysokości (dla urzędników pozostających w związkach małżeńskich) odnośnie do rat dodatku wypłacanych po zawarciu przez niego związku małżeńskiego w sierpniu 2005 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej odsetek za zwłokę;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od kiedy we wrześniu 2003 r. skarżący został zatrudniony w Słowenii przez Parlament Europejski, a nawet przed tą datą, pozostawał on w stałym związku pozamałżeńskim ze swoją towarzyszką życiową, która w sierpniu 2005 r. została jego żoną. Skarżący podnosi, że związek ten był prawnie uznany w prawie słoweńskim.

Przy podjęciu służby w Parlamencie Europejskim skarżący zwrócił się o przyznanie dodatku na gospodarstwo domowe, którego mu odmówiono z uwagi na to, że zgodnie z art. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego do takiego dodatku mają prawo małżeństwa oraz związki pozamałżeńskie tej samej płci. W maju 2005 r. złożył on wniosek o dodatek na zagospodarowanie, którego wysokość równa się dwóm miesięcznym wynagrodzeniom podstawowym w przypadku urzędnika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe oraz miesięcznemu wynagrodzeniu podstawowemu w pozostałych przypadkach. Przyznano mu pierwszą ratę dodatku na zagospodarowanie (który jest wypłacany w trzech ratach, jedna na rok) przewidzianą dla osób niepozostających w związkach małżeńskich. Po zawarciu związku małżeńskiego skarżący zażądał rat dodatku na zagospodarowanie przyznawanych pracownikom w związkach małżeńskich, lecz odmówiono mu ich z uwagi na to, że zmiana jego stanu cywilnego nastąpiła po upływie okresu próbnego.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący opiera się głównie na następujących zarzutach:

- po pierwsze, nieważności art. 1 ust. 2 lit. c) i art. 1 ust. 2 lit. d) załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz pomocniczo błędnej wykładni tych przepisów przez administrację strony pozwanej z uwagi na naruszenie ogólnych zasad prawa wspólnotowego takich jak zasada swobodnego przepływu pracowników, obywatelstwa Unii Europejskiej oraz swobodnego przepływu osób, zakazu dyskryminacji i nierównego traktowania, jak również na nieprzestrzeganie praw podstawowych i praw człowieka oraz naruszenie zasady proporcjonalności;
- po drugie, błędnej interpretacji daty upływu okresu próbnego jako ostatecznej daty na określenie wysokości dodatku na zagospodarowanie, podczas gdy wypłaty tego dodatku następują w ratach podczas trzyletniego okresu.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Dittert przeciwko Komisji

(Sprawa F-109/06)

(2006/C 281/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniel Dittert (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: B. Cortese i C. Cortese, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego o przyznaniu skarżącemu niewystarczającej liczby punktów pierwszeństwa do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. i o nieawansowaniu go w tym postępowaniu, co zostało potwierdzone decyzją z dnia 6 czerwca 2006 r. oddalającą zażalenie skarżącego nr R/73/06;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi jedyny zarzuty: zaskarżona decyzja zawiera istotne błędy wynikające z nieprawidłowości postępowania, jak również z naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności.

W wyniku wciąż niewyjaśnionego problemu technicznego, akta skarżącego nie zostały uwzględnione przez zatrudniającą go dyrekcję generalną przy przyznawaniu punktów pierwszeństwa tej dyrekcji w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. Takie nieuwzględnienie stanowi błąd proceduralny oraz naruszenie zasady dobrej administracji i obowiązku staranności.

Wspomniane nieprawidłowości były takiego charakteru, iż mogły czynić postępowanie w sprawie awansu w 2005 r. nieważnym w odniesieniu do skarżącego oraz naruszać jego interesy, gdyż gdy wykryto problem techniczny, to okazało się, że otrzymał on od organu powołującego mniej punktów pierwszeństwa niż życzyli sobie tego jego własni przełożeni (w niniejszym przypadku, dyrektor generalny dyrekcji generalnej ds. konkurencji). W istocie, według skarżącego, dyrekcja generalna ds. konkurencji poświadczyła, że przy braku problemu technicznego, przyznałaby mu wystarczającą liczbę punktów do zapewnienia awansu do grupy zaszerogowania AD 9, tzn. 7 punktów; ta sama dyrekcja ponadto wyraźnie zwróciła się do komitetu ds. awansu A* o zaradzenie sytuacji skarżącego poprzez przyznanie mu tej liczby punktów. Pomimo tego, komitet ds. awansu A* zaproponował przyznanie skarżącemu jedynie 4 „punktów z odwołania”, a organ powołujący zgodził się z tą propozycją, chociaż skarżący otrzymał niewystarczającą liczbę punktów, aby awansować do grupy zaszerogowania AD 9 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.

Skarżący uważa, że postępowanie komitetu ds. awansu A* oraz organu powołującego, zamiast zaradzić sytuacji spowodowanej problemem technicznym, samo doprowadziło do naruszeń proceduralnych. Stąd, komitet ds. awansu A* naruszył zarówno swój mandat jak i kompetencje proponując, po wykryciu problemu technicznego, obniżenie liczby punktów zaproponowanej przez przełożonych skarżącego. Ponadto ani komitet ds. awansu A*, ani organ powołujący nie przystąpili do rzeczowej analizy porównania zasług skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Carpi Badía przeciwko Komisji

(Sprawa F-110/06)

(2006/C 281/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José María Carpi Badía (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: B. Cortese i C. Cortese, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego o przyznaniu skarżącemu niewystarczającej liczby punktów pierwszeństwa do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. i o nieawansowaniu go w tym postępowaniu, co zostało potwierdzone decyzją z dnia 6 czerwca 2006 r. oddalającą zażalenie skarżącego nr R/74/06;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone w tej sprawie są prawie identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podnoszonymi w sprawie F-109/06, o której informacja została zamieszczona w tym samym numerze *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Giannopoulos przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa F-111/06)

(2006/C 281/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o zaszeregowaniu skarżącego wynikającej z decyzji o powołaniu z dnia 18 listopada 2003 r., w zakresie skarżącego w decyzja ta zaszeregowuje skarżącego do grupy A7;
- w razie potrzeby uchylenie decyzji organu powołującego oddalającą zażalenie skarżącego;
- poinstruowanie organu powołującego o konsekwencjach uchylenia zaskarżonych decyzji, w szczególności i) zmiana zaszeregowania skarżącego do grupy A6 z mocą wsteczną od dnia 18 listopada 2003 r., odzwierciedlająca wyjątkowy charakter jego kwalifikacji i specyficznych potrzeb służby; ii) zmiana sklasyfikowania skarżącego na stopień grupy zaszeregowania odzwierciedlający jego doświadczenie zawodowe i w każdym przypadku odpowiadający temu, który został przyznany skarżącemu w dniu jego zatrudnienia; iii) wypłacenie na rzecz skarżącego kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem odpowiadającym grupie zaszeregowania i stopniowi, na które skarżący został zaszeregowany a wynagrodzeniem odpowiadającym grupie zaszeregowania i stopniowi, na które skarżący powinien być zostać zaszeregowany powiększonego o ustawowe odsetki za zwłokę, naliczone od dnia, w którym różnica w wynagrodzeniu stanie się wymagalna;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący laureatem konkursu ogólnego EUR/A/127⁽¹⁾ służącemu stworzeniu listy rezerwowej na stanowiska administratorów w grupach zaszeregowania A7/A6 został zatrudniony przez Sekretariat Generalny Rady i zaszeregowany do grupy A7. Po tym jak w lipcu 2005 r. skarżący uzyskał informacje, iż inni laureaci konkursu na stanowiska w grupach zaszeregowania A7/A6, którzy zostali zatrudnieni przez Sekretariat Generalny zostali zaszeregowani do grupy A6, względnie zostali zaszeregowani do tej grupy w wyniku wewnętrznej kontroli administracyjnej pierwotnych decyzji o zaszeregowaniu i zmiany ich zaszeregowania, skarżący złożył wniosek o zmianę jego zaszeregowania. Wniosek ten, podobnie jak późniejsze zażalenie, zostały oddalone przez administrację.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi po pierwsze zarzut dotyczący naruszenia art. 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego, mianowicie oczywisty błąd w ocenie i naruszenie prawa, ponieważ kryteria sformułowane w orzecznictwie, związane z wyjątkowym charakterem jego kwalifikacji i specyficznymi potrzebami służby nie zostały uznane. Następnie skarżący podnosi zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i zarzut trzeci dotyczący nieposzanowania zasady równego traktowania, ponieważ 10 spośród 15 laureatów konkursu, których sytuacja prawna i faktyczna nie wykazuje istotnych różnic względem sytuacji skarżącego, zostało zaszerogowanych, czy to w decyzji pierwotnej, czy też w decyzji wydanej w wyniku kontroli, do grupy A6, podczas gdy skarżący został zaszerogowany do grupy A7.

(¹) Dz.U. C 125 A z 23.4.98, str. 10

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Krčová przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-112/06)

(2006/C 281/87)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Erika Krčová (Trnava, Słowacja) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 18 października 2005 r. o rozwiązaniu stosunku pracy ze skarżącą wraz z upływem okresu próbnego, jak również w razie potrzeby, uchylenie decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 września 2005 r. o przedłużeniu okresu próbnego o dwa miesiące począwszy od dnia 1 sierpnia 2005 r. oraz decyzji z dnia 12 września 2005 r. potwierdzającej sprawozdanie z okresu próbnego i stanowiącej o rozwiązaniu stosunku pracy ze skarżącą;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 34 regulaminu

pracowniczego, naruszenia obowiązku staranności, oczywistego błędu w ocenie, braku uzasadnienia, jak również naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. W szczególności twierdzi, że organ powołujący, wydając zaskarżone decyzje, nie dochował terminów wyznaczonych w art. 34 regulaminu pracowniczego oraz nie zapewnił skarżącej normalnych warunków podczas okresu próbnego.

Drugi zarzut dotyczy nadużycia władzy oraz procedury przez komitet Trybunału Sprawiedliwości odpowiedzialny za rozpatrywanie zażaleń..

Trzeci zarzut dotyczy naruszenia zasad dobrej administracji i dobrego zarządzania, jak również prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Bouis i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-113/06)

(2006/C 281/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Didier Bouis (Overijse, Belgia) i inni (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie bezprawności art. 13 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego;
- unieważnienie listy zasług, jak również listy urzędników awansowanych do grupy zaszerogowania A*13 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. w zakresie, w jakim nie zostało w nich ujęte nazwisko skarżących;
- uchylenie decyzji o przyznaniu skarżącym przejściowych punktów pierwszeństwa, gdyż ograniczają się one do jednego punktu za rok stażu pracy w grupie zaszerogowania do 7 punktów maksymalnie, a nie uwzględniają rzeczywistych zasług;
- uchylenie decyzji o nieprzyznaniu skarżącym punktów pierwszeństwa przyznawanych przez dyrektorów i dyrektorów generalnych, ani punktów przyznawanych przez komitet ds. awansu, w szczególności w uznaniu za zadania wykonane w interesie instytucji w ramach postępowania w sprawie awansu w 2003 r. i w 2004 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnoszą, że zaskarżone decyzje naruszają zakres art. 45 regulaminu pracowniczego, który zobowiązuje organ powołujący do wyboru urzędników przedstawionych do awansu istotnie na podstawie porównawczej oceny ich zasług.

Podnoszą również, że art. 13 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego, tak jak jest on interpretowany i stosowany przez Komisję jest bezprawny, gdyż narusza zakres przepisu, który ma precyzować jak również ogólną zasadę równości traktowania oraz niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Liotti przeciwko Komisji

(Sprawa F-114/06)

(2006/C 281/89)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciele: F. Frabetti, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie listy urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu za 2005 r. w zakresie, w jakim lista ta nie zawiera nazwiska skarżącego, a także dodatkowo aktów przygotowawczych do wydania tych decyzji;

- ewentualnie uchylenie przyznania punktów awansu przy okazji wyżej wspomnianego postępowania w sprawie awansu, w szczególności w następstwie zaleceń komitetu ds. awansu;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi sześć zarzutów opartych na:

- naruszeniu art. 45 regulaminu pracowniczego;
- naruszeniu ogólnych przepisów wykonawczych do tego artykułu;
- naruszeniu zasady zakazu dyskryminacji i na oczywistym błędzie w ocenie;
- naruszeniu zakazu arbitralności postępowania i zakazu nadużycia władzy, a także naruszeniu obowiązku uzasadnienia;
- naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady „patere legem quam ipse fecisti”;
- naruszeniu obowiązku starannego działania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 4 października 2006 r. — Grunheid przeciwko Komisji

(Sprawa F-35/06) ⁽¹⁾

(2006/C 281/90)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 17.6.2006

III

(Powiadomienia)

(2006/C 281/91)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
